Христос рождається! Славімо Його!

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.00

РІК CXIII | П'ЯТНИЦЯ, 29 ГРУДНЯ 2006 РОКУ | ЧИСЛО 52 | VOL. CXIII | FRIDAY, DECEMBER 29, 2006 | No. 52

„Світло від світла"

Постійна конференція українських православних Єпископів поза межами України

Преподобним отцям, всечесному монашеству, Божому люду Української Православної Церкви в Україні і поза нею: Мир Вам від народженого з любови до всіх нас Господа нашого Ісуса Христа!

Христос Народився – Славімо Його!

Літургійними й світськими піснеспівами, колядами нашого та інших християнських народів оспівується подія, пояснити яку людське слово не здатне. Понад дві тисячі років тому нічна тиша над Вифлеємом вибухла звіщенням, яке назавжди змінило обличчя світу і життя кожної людини. Засяяло нове світло, Світло від Світла, яке просвічує кожного з нас.

Апостол, якого Христос любив, відкриває написане ним Святе Євангеліє словами, що описують тайну любови, тайну, яка лежить в основі цього свята, а саме: „Так полюбив Бог світ, що Сина Свого єдинородного дав, щоб кожний, хто увірує в Нього, мав життя".

Небагатьма словами улюблений Ісусом Христом апостол описує все те, що сталось у ту мить, коли Божественна Любов з'явилась – і Бог Предвічний став дитятком, одним з нас, щоб ми стали Його синами й дочками.

Свідок слів і дій Спасителя євангелист Іоан пояснює, що Слово Боже – Христос прийшов до Своїх, себто до нас. На превеликий жаль, тоді, як і тепер, не всі, до яких Він прийшов, прийняли Його, але тим, які прийняли Його, Він дав владу стати дітьми Божими.

Тут, улюблені Христом, ставимо собі і вам, православним християнам святої Христової Церкви, запитання: чи ми залишились вірними словам, вимовленим нами перед тим, що ми у хрещенні прийняли Слово Боже, себто Христа: „Приймаю Його – Христа і вірую в Нього як у Царя і Бога"? Цими словами ми, як Марія, відверто сказали устами наших батьків і хресних батьків: „Нехай буде мені по волі Його!"

Наші часи вимагають і потребують відважних послідовників Христа, людей, що міцно

(Закінчення на стор. 3)

Марія Гарасовська-Дачишин. „Гуцульська мадонна". 1980 р.

Дух українського Різдва

Це Святвечірня зірка в небі,
Це янгольський привіт землі,
Кутя і свічка на столі,
Дзвінка колядка за вікном,
Засніжених смерек молебень
І ніч з благословенним сном...
І любий спомин з юних літ.
Це Бог Предвічний поміж нами,
Нову нам радість знов приніс
І знову гомонить світами
Свята Господня Благовість;
Далекий Харків, Київ, Львів
З'єднав Дух рідного Різдва

З'єднав Дух рідного Різдва
В благальних, щирих молитвах,
Під колядок врочистий спів.
У цьому світі суєти
Роки пливуть, все проминає...
Аж з неба зірка знов засяє
І час надійде знов святий
І віра в серці ожива,
Як любим гостем завітає
Дух українського Різдва.

Євген Крименко-Іванків,
Чикаго, січень 2007 р.

„І на землі мир"

Різдвяне послання Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства

З нагоди радісних святкувань Різдва Христового й Нового Року Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство (в діяспорі) щиро вітає наш народ в Україні та в розпорошенні словами „Христос Народився!"

В чудову ніч народження Ісуса Христа залунали радісні слова „і на землі мир" (Лук. 2:14). Ці слова й сьогодні так само дійсні, як 2000 років тому. Люди прагнуть мати мир. 700 років до народження Ісуса пророк Ісая – євангелист Старого Заповіту назвав Ісуса Христа „Князем миру" (Іс. 9:5). Різдво Христове й мир сполучені між собою. Багато людей моляться про мир, але його так мало. Деякі питають: чи справді Христос приніс мир на землю? Люди не мають миру, бо не прийняли Ісуса – Князя миру до своїх сердець. Христос справді приніс для людства тривимірний мир:

Мир з Богом. „Усе ж від Бога, що нас примирив із Собою Ісусом Христом і дав нам служіння примирення, бо Бог у Христі примирив світ зі Собою Самим, не зважавши на їхні провини, і поклав у нас слово примирення" (2 Кор. 5:18-19). Гріх порушує мир з Богом. Через гріх всі люди втратили мир з Богом. Христос узяв на Себе наш гріх і таким чином створив мир між нами і Богом. Бог дивиться на нас через Особу Ісуса Христа і бачить нас святими, чистими. „Бо Того, Хто не відав гріха, Він учинив за нас гріхом, щоб стали ми Божою праведністю в Нім" (2 Кор. 5:21).

Мир у самому собі. Святе Писання каже: „Всі згрішили і позбавлені Божої слави" (Рим. 3:23). Через гріх людина втратила повноту свого єства. Христос прийшов, щоб повернути людині те, що вона втратила. Через Ісуса кожний може мати спокій чис-

(Закінчення на стор. 3)

В. Путін у Києві: тексти і підтексти

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Минулої п'ятниці, 22 грудня, столицю України відвідав Президент Росії Володимир Путін. Громадсько-політичний Київ зустрічав його у двоякий спосіб. На вулиці Банковій демонстрували ідейно протилежні рухи: так звані „проґресивні соціялісти" Наталії Вітренко з російськими прапорцями в переважно старенькиx руках всолоджували московські вуха вигуками „Україна, Росія, Беларусь!", а члени УНА-УНСО і Молодіжного націоналістичного конґресу під українським державним синьо-жовтим стягом скандували власну, ще коротшу і яснішу програму: „Україна!".

Так само й українські засоби масової інформації відгукнулися на цю подію двома рівнями коментарів: верхній, стриманий, підкреслено чемний, віддзеркалював саму програму візити, теми офіційних переговорів та їхні результати, нижній, вільний від дипломатичних недомовок, не відводив очей від особливої складности українсько-російських взаємин, ні від того комплексу думок і почуттів, який асоціюється з московською політикою останніх років і з іменем Путіна.

Попри проросійські потягнення, з якими Партія Реґіонів йшла на останні парляментські вибори, і попри „малоросійські" заяви та обіцянки її провідників, включно з Віктором Януковичем, теперішнім прем'єром, українська зовнішня політика будується на гідних підставах добросусідства й обстоюванні національних інтересів. Напередодні візити заступник міністра закордонних справ України Володимир Огризко у програмі Радіо „Свобода" сказав дещо про стереотипи, які „руйнують українсько-російську співпрацю" і про те, що слід відмовитися від „спроб заперечувати вибір тієї чи

(Продовження на стор. 3)

Помер колишній Президент США Дж. Форд

РАНЧО МІРАЖ, Каліфорнія. — У віці 93 років увечорі 26 грудня помер колишній Президент США Джералд Форд, повідомила в 27 грудня його дружина. „Його життя було виповнене любов'ю до Бога, своїх рідних і своєї країни", – сказала вона. Президент Джордж Буш, одержавши повідомлення про смерть Дж. Форда, заявив, що „американський народ завжди подивлятиме Джералда Форда за його відданість обов'язкові, його особистий характер та благородну поведінку його уряду".

Дж. Форд був 38-им Президентом США і єдиним главою Білого Дому, якому ця посада дісталася не завдяки виборам. 1974 року він змінив Президента Ричарда Ніксона, який був змушений піти у відставку внаслідок вотерґейтського скандалу. Він також був першим призначеним віце-президентом у 1973

(Закінчення на стор. 4)

Джералд Форд

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Кириленко став провідником „Нашої України"

КИЇВ. — „Наша Україна", яка довгий час не могла визначитися з керівництвом, тепер має провідника фракції. Ним став колишній віце-прем'єр з гуманітарних питань В'ячеслав Кириленко. Він очолював Молодий Рух, потім був одним з „помаранчевих" керівників Майдану, віце-прем'єром з гуманітарних питань в уряді Ю. Єханурова, відтак – депутатом фракції „Наша Україна". Обрання В. Кириленка називають черговим етапом кадрового оновлення партії, що почалося після її з'їзду. Політологи кажуть, що оновлення керівництва було необхідне для того, аби взагалі зберегти „Нашу Україну" як частину українського політикуму. Адже якщо у 2002 році партія мала підтримку понад 20 відсотків опитаних громадян, то 2006 року – лише 14 відсотків. Тепер від нового керівництва очікують принципово нових підходів до питання партійного будівництва.

Ю. Костенко пропонує закон для об'єднання партій

КИЇВ. — Провідник Української народної партії Юрій Костенко 26 грудня назвав об'єднання Народного руху України та УНП механізмом протидії антиукраїнській та антидемократичній політиці антикризової коаліції. Національна демократія сьогодні покликана принаймні пригальмувати ці всі неґативні процеси, які загрожують українській державності. Ю. Костенко повідомив, що тепер тривають переговори з іншими партіями – УРП „Собор", Конґресом українських націоналістів, Всеукраїнським об'єднанням „Свобода" – про приєднання до бльоку. Закон про політичні партії не передбачає злиття партій, тому він вважає за необхідне терміново внести до Верховної Ради зміни до закону, які б юридично дали можливість об'єднувати партії. Заяви про об'єднання вперше пролунали 24 грудня, коли відзначалася 69-та річниця від дня народження засновника Народного Руху України В'ячеслава Чорновола. Нинішній провідник НРУ Борис Тарасюк під час покладання квітів до могили В. Чорновола на Байковому цвинтарі заявив, що об'єднання НРУ і Української народної партії повинно привести до об'єднання всіх правих сил.

Український міліціонер став найкращим поліцейським-2006

КИЇВ. — Слідчий ГУ МВС України в Києві Борис Попов визнаний найкращим поліцейським світу в 2006 році. Почесне звання українець отримав під час конференції Міжнародної асоціяції фінансових розслідувань, яка відбулася у Празі. Таке визнання він отримав за розкриття справи міжнародного злочинного угрупування, яке займалося махінаціями з фальшивими кредитними банківськими картками. Б. Попов вважає, що це не лише його заслуга, і переконаний, що такого визнання гідні всі його колеґи, що працювали з ним у слідчій групі над справою „кардерів".

Обговорено питання взаємин між державою і Церквою

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко 23 грудня провів зустріч з Предстоятелем Української Православної Церкви Митрополитом Володимиром та єпископатом УПЦ. Під час зустрічі обговорювалися питання взаємин між державою і Церквою, а також міжправославних взаємин в Україні. В. Ющенко наголосив, що зацікавлений у налагодженні конструктивної співпраці між державою і Церквою. Говорячи про питання міжконфесійних взаємин в Україні, він зазначив, що шлях до подолання розколу українського православ'я – Українська Помісна Православна Церква. Президент переконаний, що це могло б зміцнити українську державність. Він висловив переконання, що побудова Помісної церкви – це ідея, як зібрати докупи українців, це дорога національної ваги. При цьому Президент підкреслив, що, здійснення цієї ідеї неможливе без зміни політики взаємного міжконфесійного іґнорування і взаємних нападів на політику взаємоіснування та толерантности. На зустрічі також були обговорені шляхи розвитку УПЦ, зокрема йшлося про виділення земельних ділянок для побудови храмів, реституцію церковного майна, взаємин єпископату та органів влади.

У Б. Тарасюка і В. Януковича немає розбіжностей

КИЇВ. — Керівник МЗС України Борис Тарасюк заявив 23 грудня в Симферополі, що в нього немає розбіжностей з головою Кабінету міністрів Віктором Януковичем. На запитання, чим можна вважати рукостискання міністра закордонних справ і прем'єра 22 грудня – проявом доброї волі чи знаком примирення опонентів, Борис Тарасюк відповів: „Ми потиснули один одному руки. Про яке примирення йде мова, якщо у нас не було розбіжностей. Це нормальні взаємини". Верховна Рада України 1 грудня ухвалила постанову про відставку Б. Тарасюка з посади керівника МЗС. Однак, Шевченківський райсуд Києва припинив дію постанови, а Президент Віктор Ющенко підписав указ про продовження виконання Б. Тарасюком обов'язків міністра закордонних справ. Незважаючи на це, Б. Тарасюка вже двічі не пускали на засідання Кабінету міністрів. 22 грудня, чекаючи початку засідання міждержавної комісії „Ющенко-Путін", Б. Тарасюк і В. Янукович обмінялися рукостисканням.

В. Янукович попрощався з С. Ніязовим

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко 23 грудня доручив прем'єр-міністрові Вікторові Януковичу очолити українську делеґацію, котра від'їхала того ж дня в Туркменістан для участи в церемонії прощання з Президентом Туркменістану Сапармуратом Ніязовим. У неділю, 24 грудня, відбулася офіційна церемонія прощання з Президентом у Палаці С. Туркменбаші. Прем'єр-міністер України В. Янукович висловив співчуття офіційним особам Туркменістану і залишив запис в Книзі скорботи у зв'язку зі смертю Президента С. Ніязова. В. Янукович в Ашгабаті на чолі жалобної колони підійшов до труни з тілом С. Ніязова, а воїни Почесної варти поклали вінок від української делеґації. Після завершення прощання жалобний похід вирушив у родове село Ніязова Кіпчак, де побудовано мечеть Духовности Туркменбаші. Поблизу мечеті розташовано усипальницю батьків і двох братів Президента. Більш ніж 20 держав надіслали делеґації для участи в церемонії похорону. До Ашгабату прибули президенти Афганістану, Казахстану, Таджикістану, а також голови урядів і парляментів. Росію представляв прем'єр-міністер Михайло Фрадков. Від західніх країн у церемонії прощання взяли участь акредитовані тут посли. США надіслали до Ашгабату помічника заступника секретаря Державного департаменту США з питань Південної та Центральної Азії Річарда Бавчера. Президент Туркменістану Сапармурат Ніязов помер в ніч на четвер 21 грудня внаслідок зупинки серця. Він перебував при владі з 1985 року, коли став першим секретарем Комуністичної партії ще радянської республіки Туркменії.

Б. Тарасюк побачив у Криму антидержавні сили

СИМФЕРОПІЛЬ. — Міністер закордонних справ Борис Тарасюк вважає, що антинатовські настрої у Криму викликані малою поінформованістю більшости населення про альянс. Про це він заявив на 23 грудня у Симферополі, коментуючи вислідки Всекримського „народного референдуму", під час якого 98 відсотків з тих, хто голосував, висловили незгоду з політичним курсом Президента В. Ющенка щодо вступу країни в НАТО. Також міністер відзначив, що в Криму активно діють „антидержавні сили, що свої кампанії проводять на антинатовську тему", навівши, як приклад, зрив комуністами круглого столу, що мав відбутись минулого тижня в Симферополі в рамках інформаційної кампанії НАТО. Водночас Б. Тарасюк підтримав точку зору представника Президента в Криму Генадія Москаля щодо того, що кримські татари є чинником стримування антиукраїнських настроїв в автономії. Крім того, глава зовнішньополітичного відомства сказав, що, відповідно до Конституції, у Криму, як і у всій країні, повинна звучати державна мова. „Тут, у Криму, немає проблем з російською мовою, тут є проблема з українською мовою", - підкреслив він.

Президент підписав бюджет

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко 22 грудня підписав Закон про Державний бюджет України на 2007 рік. Верховна Рада України прийняла рішення про збільшення розмірів мінімальної заробітної платні, прожиткового мінімуму і, відповідно, мінімальної пенсії для більш ніж 15 млн. українських громадян. З першого квітня 2007 року уряд збільшить прожитковий мінімум до 397 гривень, а з 1 жовтня - до 406 гривень. Таким чином, вимога Президента України про збільшення мінімальної пенсії і прожиткового мінімуму виконані урядом і парляментом України. Відповідно до рішення Верховної Ради, мінімальна заробітна платня з першого травня буде збільшена до 420 гривень, з першого серпня - до 430 гривень, а з першого грудня - до 460 гривень. Як повідомлялося раніше, 6 грудня Верховна Рада прийняла Закон Про Держбюджет на 2007 рік. 11 грудня В. Ющенко застосував щодо прийнятого парляменту закону про бюджет своє право вето і повернув у парлямент на повторний розгляд Закон про Державний бюджет на 2007 рік зі своїми пропозиціями. 15 грудня Верховна Рада не переборола вето Президента, а 19 грудня прийняла Закон Про Державний бюджет України на 2007 рік у редакції, прийнятій 6 грудня, з урахуванням пропозицій профільного комітету парляменту. 20 грудня Президент заявив, що вимагає від Верховної Ради переглянути рівень прожиткового мінімуму і мінімальної пенсії на 2007 рік. Це було його головною вимогою до підписання Закону про Державний бюджет України на 2007 рік.

Хмельниччина визнала ветеранів ОУН-УПА

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ. — Депутати Хмельницької обласної ради 20 грудня проголосували за визнання на території области вояків ОУН-УПА воюючою стороною у Другій світовій війні. „За" проголосувало 53 депутатів з 79 зареєстрованих у залі. „Це рішення можна назвати історичним, оскільки Хмельниччина стала першим реґіоном за Збручем, який на офіційному рівні визнав ветеранів ОУН-УПА борцями за волю та незалежність України, — наголосив депутат Микола Янчук (КУН). – Прийняття цього рішення було непростим, оскільки окремі представники Партії Реґіонів та Бльоку Литвина виступили проти і намагалися не допустити його ухвалення. Але те, що Хмельницька облрада ухвалила таки це рішення, є ознакою усвідомленням ролі ОУН-УПА у визвольній боротьбі за українську національну державу".

У Криму вбито видавця газети „Голос молоді"

СИМФЕРОПІЛЬ. — 20 грудня в гаражі поруч зі своїм будинком був знайдений вбитим 22-літній студент Таврійського національного університету, провідник кримського молодіжного руху „Бірлік-Єдність", член Ради з молодіжної політики при голові Верховної Ради Криму Норік Ширін. Смерть наступила від удару ножем. Кілька днів тому Н. Ширін повернувся з Києва, звідки привіз дозвільні документи від Національної ради з телерадіомовлення на відкриття молодіжної радіостанції в Криму. Правоохоронці поки не називають причин вбивства 22-річного молодіжного провідника. „Голос молоді" виходить з серпня цього року і висвітлює на своїх сторінках студентські, шкільні теми, питання молодіжної політики, спрямовані на виховання толерантности в молодіжних колах.

За повідомленнями інформаційних аґентств

В. Путін...

(Продовження зі стор. 1)

іншої сторони, спроб нав’язувати своє бачення розвитку тих чи інших процесів. Тут ми можемо говорити і про енергетичні питання, і про те, в який союз вступати, з ким дружити, якою мовою спілкуватися“.

Того ж дня, 22 грудня, обидва президенти на спільній пресконференції розповіли про вислiди цієї зустрічі і дальші пляни міждержавної комісії „Ющенко–Путін“. Український керівник ствердив, що „закладено основи якісного механізму у взаєминах між Україною і Росією“, а це дасть змогу „систематизувати головні завдання стратегічного партнерства між обома державами“. Вже до кінця лютого буде складено „карту заходів щодо врегулювання складних питань“ – мова йде про делімітацію і демаркацію кордонів, в рамках комісії „Ющенко–Путін“ будуть відновлені переговори про врегулювання придністровського конфлікту й інші наболілі питання, заради яких засідання комісії відтепер відбуватимуться двічі на рік. Серед них – і проблема перебування російської Чорноморської фльоти на території України, і все, що з цим перебуванням пов’язується.

До завдань українсько-російського економічного співробітництва В. Ющенко відніс співпрацю у паливно-енергетичному комплексі, у сфері авіяції і також в гуманітарній ділянці. До останнього належить плян культурними силами обидвох країн відзначити в 2009 році 200-річчя від народження Миколи Гоголя.

Президент В. Путін, самозрозуміло, гнув палку на свій бік: Чорноморська фльота, на його думку, має залишатися в Україні і „повноцінно функціонувати – як чинник зміцнення безпеки в реґіоні, чинник поглиблення російсько-українського партнерства“. Щодо газових російсько-українських угод, то В. Путін знову повторив, що вони укладені „на ринкових принципах“, й ці принципи дозволять, в разі потреби, збільшити обсяги постачання газу до України. В. Путін підкреслив, що взаємодія Росії та України в газовій сфері, „на міцних рейках ринкової економіки зможе запевнити енерґобезпеку і нашої країни, і Европи“. Так виходить з цього тексту, що для Путіна „наша країна“ – це Росія і Україна. Ще двозначнішими, щоб не сказати гірше, сприймаються ці його слова:

„...Росію й Україну поєднує спільна мета – будівництво єдиної Европи без розділових ліній“. Це все одно, що натякнути українській стороні, що, мовляв, „об’єктивний“ розвиток подій робить вже непотрібними „розділові лінії“ між Росією і Україною.

Та й у путінських запевненнях в „ринкових принципах“ тяжко не засумніватися. Не маючи свого газу, „єдина Европа“ безсило спостерігає, як Росія перетворюється в енерґетичну надпотугу, від якої можна чекати якраз не „ринкових принципів“, а політичного тиску. Згадаймо початок 2006 року, коли російська державна компанія „Ґазпром“, тобто цей же Путін, припинила постачання газу в Україну, а це, в свою чергу, далося взнаки й Европі. „Financial Times“ 15 грудня пише з цього приводу: „Кремль стверджує, нібито Росія в питаннях постачань нафти і газу керується вийнятково комерційними міркуваннями. Проте на

(Закінчення на стор. 8)

Президент України В. Ющенко (ліворуч) і Президент Російської Федерації В. Путін під час зустрічі в Києві 22 грудня 2006 р.

Фото УНІАН

Учасники пікету біля будівлі посольства Російської Федерації в Києві 21 грудня 2006 р. протестують проти приїзду до України В. Путіна.

Фото УНІАН

„Світло...

(Закінчення зі стор. 1)

будують своє життя на засадах Євангелія, а не таких, що голосно кличуть – „Господи, Господи“, але Його не знають, і можливо, хоч хрещені, ніколи Його і не знали. У цьому новому XXI столітті повно таких, які назовні удають із себе християн, а насправді не мають, крім назви, нічого спільного з Сином Божим, отже, свято Різдва і пов’язані з ним інші свята, знижені до обрядів заради обрядів і до звичаїв заради звичаїв.

Божий люд України та інших націй не соромився визнавати себе наслідством Христа, навіть коли інші доводили їм, що Він вже непотрібний, і що Його вчення не на місці у сучасний час.

Ми, архиєреї, служителі Господні, покликані Сином Божим правдиво навчати слова Його істини, у цей світлий різдвяний день заохочуємо вас відкласти все те, що затемнює у Вас світло Христове, і визнавати Сина Божого навіть тоді, коли Вам це невигідно. Ми часто забуваємо про елементарні засади нашого життя, засади, які давали людям силу, а саме – що Христос, Син Божий є джерелом любови й милосердя Отця Небесного. Ми забуваємо, що колись прийде нам година покинути цей матеріяльний світ і дати відповідь за наші діла, – діла, які або привели людину до Христа, або відвернули її від Нього і Його Церкви. Світло світу – Христос ніколи не погасає, і тепер, у ці темні і страшні дні світового збентеження, в дні нового способу війни – тероризму і нових виявів геноциду, брутальної поведінки до ближнього і зарозумілости людського розуму, не перестає освітлювати й огрівати серця тих, що Йому віддані. Єдиний порятунок для нас і для часу нашого – це те, щоб кожний засвоїв сьогодні вічну науку, щоб кожний серйозно думаючий православний християнин перейнявся євангельським знанням та став на шлях істини, справедливости і братерства, засвідчуючи цим, що ми належимо Христові.

У ці святі і наповнені любов’ю різдвяні дні молимо Того, Хто народився для нас і для нашого спасіння, щоб дарував усім нам і нашим братам і сестрам в рідній Україні внутрішній спокій, з’єднання Церкви, оживив нас істинним братолюбством та навчив нас приносити у дар Йому замість золота – міцну віру, замість смирни – нелицемірну любов, а замість ливану – добрі християнські діла.

Віддаючи у цей день разом з ангельськими силами нашу хвалу, подбаймо, щоб та хвала не була лише міддю, що дзвенить, кимвалом, що бренчить, ані порожнім словом, а запорукою спасіння.

Нехай же любов Новонародженого Дитятка-Христа наповнює ваші серця і ваші домівки протягом усього Нового Року. Згадуємо вас усіх у наших безперервних молитвах.

Христос Народився – Славімо Його!

† **Константин** – Митрополит
Української Православної Церкви в США,
† **Іван** – Митрополит
Української Православної Церкви Канади,
† **Антоній** – Архиєпископ
Української Православної Церкви в США,
† **Всеволод** – Архиєпископ
Української Православної Церкви в США
† **Іоан** – Архиєпископ
Української Православної Церкви в діяспорі
(на Австралію і Нову Зеляндію),
† **Юрій** – Архиєпископ
Української Православної Церкви Канади,
† **Єремія** – Єпископ
Української Православної Єпархії Південної Америки (УПЦерква в США),
† **Андрій** – Єпископ
Української Православної Церкви в діяспорі
(на Велику Британію і Західну Европу).

„І на землі...

(Закінчення зі стор. 1)

тоти серця: „Кров Ісуса Христа... очищує нас від усякого гріха“ (1 Ів. 1:7). Кожний може мати спокій запевнення спасіння своєї душі: „Спасенні ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий“ (Еф. 2:8). Через Ісуса кожний може мати щоденне спілкування з Богом: „Отож виправдавшись вірою, майте мир з Богом через Господа нашого Ісуса Христа“ (Рим. 5:1).

Мир з іншими. Маючи мир з Богом і в самому собі, стаємо спроможними мати мир з нашими ближніми. Христос закликає Своїх послідовників бути миротворцями: Блаженні миротворці, бо вони синами Божими стануть“ (Мат. 5:9). Ап. Павло додає: „Коли можливо, якщо це залежить від вас, – живіть у мирі з усіма людьми“ (Рим. 12:18).

Святкуючи врочистість Різдва Христового, молімося про мир на нашій землі! Нехай мир Різдва Христового наповнить ваші серця! Бажаємо Вам Веселих Свят і Богом благословенного 2007 року!

Христос Народився!
Славімо Його!
За провід ВЄББ:

Пастори д-ри:
В. Домашовець –
почесний голова
І. Ковальчук – голова
Й. Іваськів –ген. секретар
В. Кравчук – секретар

АМЕРИКА І СВІТ

Суд підтримав смертний вирок Садамові Гусейнові

БАГДАД, Ірак. – Апеляційний суд Іраку 26 грудня підтримав смертний вирок, оголошений колишньому президентові країни Садамові Гусейнові за вбивство шиїтів у 1982 році. Як заявив голова суду, згідно з іракськими законами смертний вирок повинен бути виконаний протягом 30 днів. Американський адвокат С. Гусейна осудив це рішення і назвав суд над своїм клієнтом несправедливим. Рішення про смертний вирок через повішення було винесено минулого місяця. Апеляційний суд також засудив до смерної кари брата Садама Гусейна та суддю, який виносив рішення стосовно покарання шиїтів.

ООН запровадила санкції проти Ірану

НЮ-ЙОРК. — Рада Безпеки ООН запровадила санкції щодо Ірану за його відмову припинити роботи зі збагачення урану. В одностайно прийнятій 23 грудня резолюції Рада зажадала від всіх держав вжити необхідних заходів, щоб не допустити ввезення до Ірану і вивезення з нього всіх предметів, матеріялів, устаткування, товарів і технологій, які б могли сприяти діяльності Ірану, пов'язаній зі збагаченням урану або розробленням систем достави ядерної зброї. За наполяганням Росії, з тексту резолюції раніше були виключені положення про заборону закордонних поїздок іранських фахівців, а також про заморожування активів низки підприємств. В резолюції підкреслюється, що санкції будуть скасовані відразу, як тільки Тегран виконає всі вимоги МАҐАТЕ і Ради Безпеки ООН до національної ядерної програми. Світова спільнота закликає Іран зупинити досліди зі збагачення урану, оскільки цей матеріял може бути використаний у військових цілях. Представники п'яти країн – постійних членів РБ ООН і Німеччини, мали проголосувати за проект резолюції ще 22 грудня, проте Росія і Китай звернулися з проханням відкласти голосування ще на один день.

Помер...

(Закінчення зі стор. 4)

році – після того, як Спіро Еґню мусів відійти з тієї посади у жовтні того ж року, будучи причетним до хабарницького скандалу. Замінивши Р. Ніксона, Дж. Форд звертався до американського народу: “Мої американські співвітчизники, наше всенаціональне страхіття закінчилося. Наша Конституція працює. Наша чудова республіка є керована законами, а не особистостями. Тут народ є керівником“. А через місяць він надав Ричардові Ніксонові повне помилування за всі протизаконні вчинки під час його президентства. Цей крок коштував йому поразки у президентських виборах 1976 року. Одначе, цим відважним вчинком пізніше Дж. Форд здобув признання, бо дав змогу країні впевнено йти вперед.

Останнім часом Дж. Форд хворів.

Х.В. -Ф.

Російські війська залишили Грузію

ТБІЛІСІ, Грузія. — Грузинську столицю 25 грудня покинули останні російські вояки – два дні після того, як у Тбілісі було закрито російський ґарнізон. Уперше за майже 200 років Москва не матиме реґіональної військової штабквартири в грузинській столиці. На грузинській території залишаються дві російські військові бази, які мають закритися протягом двох років. Тбіліський ґарнізон став центром політичної суперечки три місяці тому, коли за звинуваченнями в шпигунстві було затримано чотирьох російських офіцерів. Російський військовий ґарнізон уже офіційно передано грузинській владі, всі озброєння вивезено, а школу для дітей російських вояків закрито. Росіян залишилося небагато, але і ті тепер виїжджають. Російські війська були запрошені до Грузії на початку 1990-их років, щоб допомогти країні відновити порядок після низки громадянських воєн. Але прозахідний уряд Михайла Саакашвілі, який домагається вступу Грузії до НАТО, зумів домовитися з Москвою про закриття російських баз. Це мало статися до 2008 року, але коли за звинуваченнями у шпигунстві грузини заарештували чотирьох офіцерів російської військової розвідки, Росія вирішила прискорити виведення своїх вояків з Грузії.

Війська Етіопії допомагають Сомалі

МОҐАДІШУ, Сомалі. — Ісламісти в Сомалі відступають під натиском урядових військ. Армію Сомалі активно підтримують війська Етіопії. Наступ ведеться трьома фронтами. 25 грудня етіопська авіяція бомбардувала основні летовища Сомалі. Етіопія заявила, що, підтримуючи сомалійський уряд, – захищає власні інтереси в реґіоні. Ісламські повстанці цього року захопили під свою контролю майже усю територію Сомалі, включаючи столицю країни місто Могадішу.

Дж. Буш – про становище в Іраку

ВАШІНҐТОН. — Президент США Джордж Буш 20 грудня заявив, що він ще не прийняв рішення стосовно збільшення американських сил в Іраку. На останній у 2006 році прес-конференції у Білому Домі Президент Дж. Буш заявив, що розглядає усі пропозиції і рекомендації у питанні Іраку, включно з надісланням на короткий час додаткових сил. Однак, за словами Дж. Буша, поповнення континґенту станеться лише у тому випадку, якщо буде чітко визначена їхня місія. При цьому Президент визнав, що 2006 рік був важким як для американських сил, так і для самих іракців. „Але вороги в Іраку повинні зрозуміти, що їм не дозволять залякати американських військовослужбовців“, - наголосив Джордж Буш, і додав, що його уряд не погодиться на передчасне виведення американських сил з Іраку.

2006 рік – важкий для журналістів

ЖЕНЕВА. — Рік, що минає, став найсмертоноснішим для журналістів після закінчення Другої світової війни. За даними неурядової організації „Presse Embleme Campagne (PEC), що базується в Женеві, в порівнянні з попереднім роком число загиблих журналістів виросло на 38 відсотків і склало 94 особи. Удвічі - з 24 до 48 - збільшилося воно в Іраку. Всього з моменту початку вторгнення в цю країну сил коаліції весною 2003 року там при виконанні службових обов'язків загинули 103 журналісти - більше, ніж в будь-якому іншому конфлікті після 1945 року. На другому місці опинилася Мехіко (вісім смертей). Наступні три місця розділили Шрі-Ланка, Філіпіни і Росія. У кожній з них за рік було убито чотирьох журналістів. „PEC“ об'єднує 28 професійних журналістських асоціяцій, що налічують понад 50 тисяч членів.

К. Анан дав прощальну прес-конференцію

НЮ-ЙОРК. — Генеральний секретар Організації Об`єднаних Націй Кофі Анан 20 грудня на своїй останній прес-конференції підсумував десять років праці на своїй посаді. Кофі Анан сказав, що найболючішим етапом останніх десяти років була і залишається війна в Іраку і зокрема те, що ООН не спромоглася запобігти її виникненню. Незважаючи на критику, на яку наразилася ООН з боку консервативних кіл у США, К. Анан назвав організацію необхідним знаряддям в міжнародній дипломатії. Коментуючи скандал „нафта за харчі“, до якого були причетні деякі високопосадовці ООН, К. Анан висловив надію, що хоч він і заплямував реноме організації, історики прийдуть до висновку, що він був незначним в порівнянні з досягненнями ООН протягом останнього десятиліття. К. Анана з початком нового року замінить міністер закордонних справ Південної Кореї Пан Кі Мун. 68-літній К. Анан також сказав, що він залишатиметься активним на міжнародній арені.

Леґенда „соул-блюз“ Джеймс Бравн помер

АТЛАНТА, Джорджія. — Американський співак у стилі „соул“, леґендарний Джеймс Бравн помер 25 грудня у 73-річному віці. Його аґент Френк Копсідас сказав, що Дж. Бравн помер у лікарні в Атланті, де лікувався від пневмонії. Музикант, який став відомий як хрещений батько „соул-блюз“, хлопчиком чистив взуття, коли виростав у бідності. Одна з його найвідоміших пісень називається „I Feel Good” (Я почуваюся добре), хоч він себе далеко не завжди почував добре. Коли був підлітком, провів три роки у тюрмі за спробу вкрасти авто. Але коли його звільнили, почав співати у церковному хорі, і його кар'єра почала стрімко розвиватися. 1968 року після вбивства Мартіна Лютера Кінґа він став таким впливовим для чорношкірої американської громади, що його викликали до Білого Дому, аби подякувати за допомогу у відновленні спокою. Потім він знову потрапив до в'язниці за наркотики та вогнепальну зброю, а вже у 1980-их роках його кар'єра дістала новий поштовх - коли він фактично власноруч створив музичний напрямок „фанк“, неповторну суміш „соул“, джазу та „ритм енд блюз“. Він мав повагу таких різних американців як правозахисник Мартін Лютер Кінґ з одного боку і сучасні репспіваки – з іншого.

Москва робить закидає західнім ЗМІ „однобокість“

МОСКВА. — Росія незадоволена „однобоким“ висвітленням справи Олександра Литвиненка західніми ЗМІ, – заявив 20 грудня міністер закордонних справ країни Сергій Лавров. Західні публікації на цю тему сповнені „сумнівних фактів” та „інформацією з сумнівних джерел” і мають на меті зіпсувати образ Росії. „Посилення такої критики відбувається одночасно з тим, як Росія стає більш впевненою у власних силах. Напевно, у конкурентів завжди є бажання свого партнера-конкурента якось послабити”, – сказав С. Лавров. Колишній співробітник ФСБ Росії О. Литвиненко помер у Лондоні від отруєння радіоактивним полонієм наприкінці листопада. У передсмертній заяві він звинуватив у своєму отруєнні російську владу.

Світ обурений смертним вироком лікарям у Лібії

ТРІПОЛІ, Лібія. — У світі з обуренням 20 грудня сприйняли підтвердження лібійським судом смертного вироку п'ятьом болгарським медсестрам і палестинському лікареві. Їх засудили до смерти у процесі справи зараження СНІДом понад 400 лібійських дітей. Суд у Лібії переконаний, що медики умисно заразили дітей смертельним вірусом. Водночас західні експерти, які досліджували цю справу, вказують, що причиною зараження стали катастрофічні гігієнічні умови, які були в лібійській лікарні. Адвокати засуджених оголосили, що подаватимуть апеляцію на вирок до Верховного суду в Лібії.

Фільм про Єлизавету II назвали кращим

ТОРОНТО. — Асоціяція кінокритиків Торонто 20 грудня назвала фільм „Королева” найкращою картиною року, що йде, а акторку Гелен Мірен, яка виконала головну ролю у картині, названо найкращою акторкою за образ Її Величности Єлизавети II. Гелен Мірен раніше одержала самі високі оцінки від кінокритиків Ню-Йорку і Лос-Анжелесу. Драма про королівську родину одержала найбільше голосів канадських критиків. Крім акторки Гелен Мірен, номінацією „найкращий актор другого пляну” відзначений актор Майкл Шин за його ролю британського прем'єр-міністра Тоні Блейра. Також Пітер Морґан одержав нагороду за найкращий сценарій. Фільм „Королева” (2006), номінант премії „Золотий Глобус”-2007, раніше на цьому тижні став провідником у кількості номінацій на нагороду Лондонського товариства кінокритиків „London Film Critics” Circle. У число номінантів Асоціяції кінокритиків Торонто ввійшли також Саша Барон Коен, який визнаний найкращим актором за фільм „Борат: дослідження американської культури на благо славного народу Казахстану” (“Borat: Cultural learning of America for make benefit glorious nation of Kazakhstan”). Кейт Бланшет потрапила в номінацію найкраща жіноча роля другого пляну за ролю у фільмі „Замітки про скандал”. Картина „Дитя” (“L”Enfant”) названа найкращим фільмом року чужоземною мовою.

За матеріялами ЗМІ

Микола Кравець – ініціятор трансатлантичних летів з України

НЮ-ЙОРК. – Після понад тридцятирічної праці на закордонних летунських лініях перейшов на заслужений відпочинок Генеральний представник у США авіокомпанії „Аеросвіт“ Микола Кравець. Указом Президента України В. Ющенка 28 листопада він нагороджений орденом „За заслуги“ другого ступеня. З Миколою Кравцем мав розмову редактор „Свободи“ Левко Хмельковський.

– Яким було Ваше професійне життя в цивільній авіяції?

– Мені випало протягом 33 років представляти за кордоном летунські компанії , останнім часом „Аеросвіт“, а перед тим – „Українські авіолінії“ і „Аерофлот“. Найціннішими вважаю роки, коли я працював в українській авіяції. Після закінчення Київського інституту інженерів цивільної авіяції я працював – з перервами – представником у Мароко і США. А у перервах в Українському управлінні цивільної авіяції був начальником Центрального аґентства повітряних сполучень, і вісім років – заступником начальника управління і начальником відділу міжнародних перевезень.

– Саме тоді відбулися перші лети з України за кордон СССР?

– Так. За цей час мені вдалося відкрити багато летів з України до Европи. У ті часи, а це були 1980-ті роки в СССР, дозволялися лети на Захід тільки з Москви, пізніше – з Ленінграду. З Києва можна було літати тільки в країни „соціялістичного табору“. Було дуже складно у 1984 році домогтися дозволу літати з України у західні держави. Проте Україна завжди користувалася великою увагою чужинців, зокрема української і єврейської діяспор. Понад мільйон чужинців щороку відвідувало Україну, але були змушені летіти через Москву. Порушувати клопотання про безпосередні лети до Києва було досить небезпечно, тому що можна було позбутися посади, але дехто з керівників цивільної авіяції вже розумів, що настав час перебудовуватися. Ми почали літати з України до Німеччини, Голяндії, ще раніше – до Парижу. Але виконували лети московські залоги. Летуни прилітали до Києва, щоб звідси почати лет на Захід, а більшість з них були вихідцями з України, з Борисполя. Це було явною неповагою до України. З 1984 року в Києві був створений підрозділ міжнародних перевезень і ми почали самі літати до Парижу, Відня, Атен, інших міст. Це були найбільш прибуткові лети в „Аерофлоті“.

– А як починалися лети через океан?

– У 1990 році в мене визріла думка відкрити лет з Києва до Ню-Йорку. 1 червня 1990 року була підписана угода зі США (її підписав міністер закордонних справ СССР Е. Шеварднадзе), яка стала юридичною базою для приготування летів через океан. 11 червня 1991 року була відкрита лінія Київ-Ню-Йорк з обслуговуванням літаками московського урядового загону. Але вдалося добитися, щоб на літаку був напис „Авіолінії України“. Напис було зроблено у Торонто, і з ним ми прилетіли до Ню-Йорку. Тоді у нас дехто запитував: „Що це за невідома країна?“

Це був прорив української авіяції як самостійної, свідчення того, що Україна є авіяційною державою. Посадник Ню-Йорку у вітанні з цього приводу підкреслив: „Це сприятиме розвиткові взаємин між Ню-Йорком і Україною“. Зауважте, не з УССР, а з Україною! І це було ще в часи СССР! Це були перші кроки – провіщення незалежности України. У 1993 році ми відокремилися від „Аерофлоту“ . Були безпосадкові лети літаками Іл-62М з США до Києва, Львова, Івано-Франківська. У 1995 році ми перевезли понад 40 тисяч пасажирів. Але у 1996 році настав час змінити Іл-62М на більш сучасні машини. Заздалегідь ми почали переговори про переоснащення на „Боїнги“, але в „Авіолініях України“ постійно змінювалося керівництво і справа гальмувалася. Лети були припинені. Кілька років наші пасажири літали узбецькою авіолінією. Тим часом була підготовлена база для летів машинами „Боїнг-767“. Ми готували 5 летів на тиждень, але в Києві були побоювання щодо завантаження і ми почали з двох і трьох летів на тиждень. І через це влітку неможливо було придбати квиток.

Іноді ми забуваємо про події, які мають значення і для авіокомпанії, і для України. 11 червня 2006 року минуло 15 років з дня відкриття безпосереднього повітряного сполучення між Україною і США. В інших країнах таким річницям надають великого значення. Ми ж ніде не згадали про цей перший лет. Треба більше говорити світові про досягнення молодої держави.

З нагородою вітають М. Кравця (крайній справа) віце-президенти Міжнародного терміналу на летовищі ім. Кеннеді („International Air Terminal“) Генк Ґуітженс, Дженіс Голден, в.о. Постійного представника України в ООН Віктор Крижанівський, президент Міжнародного терміналу Ален Мака. *Фото: Л. Хм.*

У червні 1991 року „Свобода“ докладно висвітлила перший лет з Києва до Ню-Йорку. До Америки прилетіли перший консул США в Києві Джон Ґандерсен, керівники цивільної авіяції СССР А. Горяшко і Є. Ращук, представниця пресового бюра УНСоюзу в Києві Марта Коломиєць. На пресовій конференції промовляв Постійний представник України при ООН Г. Удовенко. На урочистому прийнятті був посадник Ню-Йорку Дженкінс. І тоді, і тепер мало хто знав про непомітну працю Миколи Кравця в ім'я цього лету, заради загального розвитку української цивільної авіяції. А це були нелегкі домагання зустрічей з особами на високих посадах, навіть використання для цього давніх зв'язків з колишніми співучнями з інституту, ризиковані звертання. Коли у „Вечірньому Києві“ Микола Кравець розповів про початки летунства в Києві, його негайно викликали на „керівний килим“, бо тоді вважалося, що усе нове починалося з Москви. Навіть рядок у наказі московського міністра про створення престачництва „Аерофлоту“ в Ню-Йорку, де говорилося, що керівник його повинен володіти українською мовою, був вичином, пов'язаним з ризиком для М. Кравця. Або виступ в газеті про неможливість придбати квиток до Америки через неконвертованість рубля? Це ж було критикою соціялістичної системи! Усі ці випробування перейшов Микола Кравець і саме йому ми сьогодні завдячуємо багатьма досягненнями українського летунства. Побажаймо ж йому доброго здоров'я на довгі роки життя!

1991 р. Напис „Air Ukraine“ на літаку „Аерофлоту“ (фото з архіву „Свободи“).

„Росіяни бояться усіх радикалізмів“. Чи справді це так?

В листопаді у Вашінґтоні відбувся черговий з'їзд Американської Асоціяції сприяння славістичним студіям. Історик Марта Богачевська-Хомяк, спеціяліст з російської інтелектуальної історії, брала участь у з'їзді і, на прохання редакції „Свободи“, сьогодні ділиться з нашими читачами своїми спостереженнями, записаними на марґінесах програми з'їзду.

ВАШІНҐТОН. – Хоч націоналізм має багато облич, в англомовному світі тажко знайти гарне обличчя цього явища. Англомовні цінять патріотизм, а націоналізм здебільшого вважають чимось вузьколобим і небезпечним. Тим часом у Східній Европі націоналізм ототожнюють з патріотизмом, який у XIX столітті дозволив поневоленим націям вийти на поверхню – з переконанням, що народи, звільнені від імперського ярма, створять добу демократичного гуманізму.

Тепер вже знаємо, що безумовно приписувати масам гін до демократії – нереально. Нині нетерпимі угрупування з'являються і в Західній Европі, в таких країнах, де цього годі було сподіватись: в Голяндії, Франції, Бельгії.

Країнам Східньої Европи, в тому числі націям колишнього Совєтського Союзу, часто-густо закидали націоналізм і остерігали перед його загрозою. І може тому, що на східньоевропейські націоналізми звертали стільки уваги, кривавих вибухів, які передбачували західні спостерігачі на початку 1990-их років, там не було. Поляки, литовці, українці, євреї, замість воювати зі собою, співпрацювали. Їхній націоналізм виявився демократичним.

Росію, як правило, не звинувачують в націоналізмі. А тим часом російський націоналізм подібний до німецького перед Другою світовою війною – малочисельний, слабкий, який ніколи – так вважали – не зможе домінувати в суспільстві. Помилялись.

В листопаді цього року російські націоналісти заплянували велику демонстрацію в Москві. Влада висловилася проти цього, виставила величезні лави правоохоронців, хоч демонстрантів, як на велику країну, була незначна кількість – зо три тисячі осіб. Що це – марґінальний рух чи відрод-

(Закінчення на стор. 17)

ЦИТАТА ТИЖНЯ

Олесь Доній голова Центру політичних цінностей (про візиту В. Путіна до Києва):

„Для російської громадськости він приїжджає сюди як переможець – після поразки помаранчевих сил та повернення до влади проросійських сил. Цим він показує „хто в домі хазяїн“ що одним з етапів його правління було повторне входження України до зони російського впливу“.

До нових зустрічей у 2007 році!

Тижневик „Свобода" сьогодні востаннє вийшов у 2006 році. 52 рази листоноша приносив до вас примірники газети, сповнені радощів і тривог, надій і сумнівів. Бо таким є сучасне життя – сповнене найрізноманітніших подій, повідомлення про які сучасні електронні засоби масової інформації доставляють громаді значно раніше, ніж газети. Дехто навіть пророкує, що друкування газет з часом припиниться. Але доки цього не сталося, редактори тижневика УНСоюзу намагаються тримати читачів в курсі життя в Україні, Америці, усьому світі.

2006 рік почався з передвиборних тривог в Україні, яка готувалася до виборів Верховної Ради. І хоча надії на перемогу „помаранчевих сил" не здійснилися, увесь світ відзначив, що вибори парляменту цього разу відбулися у демократичний спосіб, без фальсифікацій, які були ганьбою для молодої держави на попередніх, президентських виборах.

У березні Конґрес США скасував злощасну для України поправку Джексона-Веніка. Відзначення 20-річчя Чорнобильської катастрофи стало подією для усього світу, але особливого звучання набрало в садибі ООН, в Ню-Йорку.

Історичною подією в житті УНСоюзу стала 36-та Конвенція на Союзівці. Головну канцелярію УНСоюзу відвідав Посол України в США Олег Шамшур.

Початок року був ознаменований змаганнями Зимової олімпіяди, і знову Україна привернула до себе увагу світу: хоча медалей в українців було й небагато, але вони незмінно були в першій десятці з кожного виду спорту. Раділи українці й з того, що збірна України грала у чвертьфінальні чемпіонату світу з футболу.

В останні дні року пошта принесла до редакції 1800-ий лист від читачів. Такі листи – свідчення зацікавлености громади в публікаціях тижневика. В кожному числі кілька сторінок відведено розповідям про події громадського життя, новини культури, мистецтва, спорту. Здобула визнання і постійна добірка „З редакційної пошти". Нам пишуть не тільки про події суспільного значення, а й діляться сумнівами, радяться, критикують... Критика, звісно, не приносить радости, але редакція сприймає критичні зауваження читачів, як вияв їхнього небайдужого ставлення до газети. Читачі доповнюють опубліковане, вказують на помилки... На жаль, редакція не має в штаті кореторів, а впровадження у вересні нової електронної техніки приготування газети зменшило можливість контрольного читання текстів, бо тепер вже немає плівок для друкарні, газета передається друкарям електронним способом. Це, зрозуміло, не применшує відповідальности за досконаліcть текстів...

Наступне число „Свободи" вийде 5 січня, уже в 2007 році. Будуть продовжені звичні рубрики, збережений стиль публікацій. Усе ж редактори тижневика намагатимуться робити газету якомога цікавішою і запрошують усіх читачів до спільного творення тижневика на засаді цікавих листів, порад, пожертв до пресового фонду, а також і ...критичних зауважень.

Вітаємо наших читачів з Новим роком! До нових зустрічей на сторінках „Свободи"!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про небезпеку „духовного Голодомору"

Оцей тривожний лист Святослава Караванського, що його наша „Свобода" помістила 22 грудня на першій сторінці, справді вимагає не тільки поважної застанови, але й негайної акції з боку всієї нашої спільноти.

Існує небезпека, що святковий сезон з його характеристичними подарунковими клопотами може залишити це надзвичайно актуальне звернення С. Караванського без відповідного громадського відгуку, без спільної дії, конче потрібної у цьому випадку. Бо те, що діється в луганських вищих школах, може дуже легко повторитися також в інших вищих школах України, тобто насувається загроза для майбутнього українського виховання в усіх навчальних закладах України.

Не допустімо, щоб лист-звернення С. Караванського, вміщений у нашій „Свободі" 22 грудня 2006 року, міг пройти так безслідно, як вже не одне звернення, що їх ми мали нагоду читати в останніх роках. Воно надто серйозне і надто тривожне, щоб ми могли байдуже його тільки прийняти „до відома", не приклавши нашої руки і нашої свідомости до того, щоб зупинити неґативні процеси і явища в освітній ділянці України. Як ми це зробимо – це справа кожного з нас. Але немає найменшого сумніву і найменшого запитання, „чому" ми маємо це зробити.

Проблема „духовного Голодомору", про який пише С. Караванський у своєму зверненні, є такою гострою, що мусить зворушити все світовве українство, зокрема нашу українську громаду, яка завжди жваво і швидко реаґує на події в Україні, завжди вміє до них зайняти відповідну поставу та викликати відповідну реакцію. Знаємо також, що наша настанова та реакція завжди в якийсь спосіб (хоча це і не дуже правильно) пов'язана з надією чи думкою наших українських „співвітчизників" про можливість нашої фінансової допомоги в один чи інший, але доцільний спосіб.

Як би воно не було – ми радіємо завжди, коли наші думки, наші сподівання і надії є однакові – як тут, на західніх землях нашого поселення, так в Україні. Бо така єдність думки і спільна дія є постійною запорукою досягнення наших цілей. Щоб тільки вони були справді щирі та із глибини наших сердець...

О-КА

Вітання з нагоди Різдва і Нового року надіслали президент Національного університету „Києво-Могилянська академія" В'ячеслав Брюховецький, УККА, Радіо „Свобода", Українське незалежне аґентство новин УНІАН, редакція українського часопису „Над Бугом і Нарвою" з Польщі, Михайло Петруняк – від імені Федерації українських асоціяцій в Еспанії та редакції газети „Українець в Еспанії", голова української автономії в Мурманській області Росії Наталя Литвиненко-Орлова з громадою, Канадський інститут українських студій, дирекція і працівники Українського культурно-освітнього центру у Філядельфії, Чортківське районне товариство інвалідів „Надія" з Тернопільської области, голова Черкаської асоціяції рентґенологів Григорій Кінюк, Стефан Гавриш з Філядельфії, редакційна колегія газети „Промінь Просвіти" з Кривого Рогу, Ярослав Стех з Канади, Зінаїда Карпець та інші.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00 на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Ми повинні знати про це

В 2007 році українські осередки відзначатимуть 60-річчя акції „Вісла". Майже десять років я збираю матеріяли про переслідування українського духовенства в 1939-1950 рр. на терені Закерзоння, переважно в Перемиській епархії. Польські війська та міліція за сприяння санаційного, а згодом комуністичного урядів Польщі допустилися жорстоких репресій та злочинів людовбивства. На допомогу їм поспішали каральні загони НКВД та гітлерівські окупанти. Їхніми жертвами стали тисячі невинних українців, у тому числі 77 греко-католицьких священиків (більшість з них загинули разом з їхніми родинами). Всі інші, що залишилися живими, були жорстоко переслідувані. Долі 60 з них я змогла дослідити. Завершенням заздалегідь спланованого розв'язання так званого „українського питання" стала брутальна депортація українців з їхніх етнічних земель спочатку до УССР (1945-1946 рр.), а згодом „Вісла" (1947 р.) на західні й північні терени Польщі.

Коли мені вдалося зібрати всі матеріяли, я вирішила видати двомовну книгу (українською та англійською мовами) з фотознімками постраждалих священиків та світлинами церков, у яких вони служили.

На мою думку, це буде ґрунтовна розповідь про наших визначних священиків, які були взірцем відданого служіння Церкві і рідному народу і за це заплатили життям або довголітніми поневіряннями по тюрмах і концентраційних таборах. Книга також розповідатиме про непросту історію наших етнічних земель та долю і недолю нашого народу.

Згадаймо страшні часи, коли смерть зазирала в очі нашим найближчим. Будьмо гідними нащадками наших великих предків, низько схилімо голови перед загиблими, які передавали нам віру і любов до рідного народу.

Моя уклінна просьба до шановних читачів, якщо хтось має фотознімку замученого або репресованого священика, я буду незмірно вдячна за випозичення і обіцяю, що після зроблення відбитки знімки поверну.

Я також не приховую, що для остаточної появи книжки потрібні кошти. Тому звертаюся до української громади за фінансовою допомогою, щоб увічнити і зберегти від забуття правду про нашу землю, долю народу та його духовного проводу. Чеки можна надсилати на адресу: Anizia Stech, 80 Coe Hill Dr., Apt. 414, Toronto, ON. M6S 3C 9 CANADA.

Наперед дякую усім.

Анізія Стех,
Канада

Український клюб діє в Урбані-Шампейні

Промовляє проф. Оленка Певна

Три роки тому, коли ми стали студентами Ілинойського університету в Урбані-Шампейні, більшість з нас записалася до різних клюбів та студентських організацій. Я побачила столик з українським прапором, підійшла до нього і записалася до Українського клюбу. Так зробили і інші мої друзі, які народилися в Америці, але їхні дідусі й бабусі були родом з України.

Головна мета клюбу – зберігати українські традиції, довідуватися більше про сучасне життя України. Цього семестру Український клюб обрав нове керівництво: головою клюбу стала Богданна Черняк, а заступником – я, Люба Василик.

У нас попереду ще багато праці: продаж солодкого печива, показ виготовлення української писанки, вечір-зустріч з колишніми студентами українського походження, які закінчили наш університет у попередні роки.

Нещодавно члени клюбу були на зустрічі з проф. Оленкою Певною з Річмондського університету, запрошеною для презентації в Центрі російських і східньо-европейських студій нашого університету. То була надзвичайно цікава доповідь про архітектуру українських церков та її ролю у формуванні культурної ідентичности українців.

В університеті вже багато років викладаються українські курси, що їх започаткував проф. Дмитро Штогрин понад 25 років тому: українська мова, література та українська культура. Одним з найпопулярніших є курс з історії української культури, який викладає докторант Володимир Чумаченко.

Ми будемо докладати зусиль, щоб більше студентів записувалося до Українського клюбу, щоб більше американських студентів через нього пізнавало Україну та її народ, українське минуле і сьогодення.

Люба Василик,
Урбана-Шампейн

Ми мріяли мати Народний дім у Випані

У ч. 45 „Свободи" було поміщено розповідь про спорудження і відкриття Культурного центру у Випані, Н. Дж. Це була наша давня мрія. Я сам – колишній вояк охоронного батальйону, що був зформований у 1942 році в Києві. Походжу з села Ксендзівки (Пугачівки) на Черкащині. Дружина народилася у Сяноку і працювала від 1937 року в Алжирі, куди я теж потрапив після війни. До США приїхали у 1955 році.

Моя жінка у Випані мала сестру її матері і двох братів – Анну Баранську, Михайла та Дмитра Кіцаків, котрі приїхали до Випані ще в 1902 році . Еміґранти починали нове життя на паперовій фабриці. Було дві зміни – одні працювали від ранку до вечора, а інші – від вечора до ранку. Спало 5–6 осіб в тітки на підлозі. Ті, що приходили з праці, давали іншим своє вбрання до роботи. Коли приходило українське свято, то припинялася праця на фабриці на 3 дні, усі ходили з музикою колядувати від одного до другого. Тоді ж дістали землю на будову церкви. Всі ходили до церкви, яку любили. У Випані тоді був тільки один полісмен, можна було ходити вулицями вздовж і впоперек.

На другий тиждень мого перебування до нас прийшов священик о. Йосип Панасюк. Він говорить до мене: „Ви з Великої України, а ви, Маріє, зі Сянока, приходьте до нашої церкви". Нам було близько, тільки дорогу перейти. Священик мав гарний голос, люди його любили. Він був приємний, мав жінку, сина і дочку.

Після нашого приїзду з'явилося ще багато молодих чоловіків. Більшість з них працювали на „паперовні", пили горілку. Навіть до роботи йшли напівп'яними. Наш священик перевиховував їх, робив свою роботу. Також їздив на другу парафію відправляти. Він сам прибирав біля церкви, косив траву, мусів все сам робити. Люди тоді мало заробляли.

Почали жінки робити вареники, продавати, щоб гроші висилати в Україну для бідних. Я зі своєю сім'єю перебрався до Пенсильванії, бо дружина почала хворіти, а там наша дочка мешкала. Ми вирішили, що мусимо мати когось близько себе.

Коли я приїхав до Америки, то перша моя праця була в Моріставні – у школі і в монастирі, де було 72 священики, 10 монахів і 400 дітей. Я там працював три роки. Землю, на якій збудували тепер Культурний центр, ми хотіли купити з Гуралем – головою Конґресового комітету, а я був скарбником. Треба було заплатити 25 тисяч долярів, з'єднати дорогу. То було для нас забагато. Я був головою 172-го Відділу Українського Народного Союзу, головою батьківського комітету школи.

Те, що збудували цей Народний дім – це добре. Будете мати своє. Церква, яку хочуть поставити, я сумніваюсь, що вона там буде триматись. В Нюарку є церква і школа, але все занепадає. Я задоволений, що у Випані тепер є найкраще місце.

Андрій Ружон,
Ленґорн, Па.

Священик о. Йосип Панасюк з дітьми, які прийняли перше причастя. Серед них – Оля і Юля Ружон

Новонароджену Олю Ружон хрестить в церкві св. Івана Хрестителя о. Йосип Панасюк. Хрещений батько – Стефан Візниця, мати – Катерина Баранська.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Про теорію та практику перекладу

НЮ-ЙОРК. – 2 грудня в Науковому Товаристві ім. Шевченка відбувся круглий стіл на тему „Переклад тексту: теорія і практика", присвячений сторіччю Святослава Гординського (1906-1993), яке широко відзначається завдяки Указові Президента України. У вступному слові Василь Махно зазначив, що Святослав Гординський – ключова постать у мистецькому житті міжвоєнного Львова та еміґраційного періоду: поет, перекладач, художник, мистецтвознавець, проте його творча спадщина починає здобувати належне висвітлення та поціновування лише останнім часом, саме від незалежности України. Зокрема це стосується і його вагомого перекладацького доробку та внеску в перекладознавство.

С. Ґординський перекладав протягом свого творчого життя з різних мов, видавши 1961 року збірку „Поети Заходу. 60 перекладів з поезії латинської, італійської, французької, англійської, американської, німецької, польської", своєрідну власну інтерпретацію творів Овідія, Горація, В. Ґюґо, Ш. Бодлера, Ґ. Аполінера, Е. Верхарна, Дж. Байрона, Й. В. Ґете, Ф. Шіллера, Р. Рільке, Ю. Словацького, Ю. Лободовського та ін.

Присутні мали змогу переглянути мистецьки витворений Іренеєм Юрчуком фільм-монтаж про основні віхи життя і творчости Святослава Гординського, що послужило вдалим зачином до подальшої розмови. Учасниками круглого столу були науковці та перекладачі: д-р Лариса Онишкевич, д-р Михайло Найдан, д-р Марія Ревакович та Василь Махно.

Д-р Лариса Онишкевич зосередила свою увагу на перекладацькій майстерності Святослава Гординського та Григорія Кочура, проаналізувавши тексти обох перекладачів, а саме „Крук" Едґара Алана По.

Д-р Михайло Найдан згадав про гостру потребу перекладачів, які достойно відтворювали б кращі зразки українського письменства, зокрема в англомовному світі. Однією з таких можливостей, на думку д-ра М. Найдана, може бути Фонд родини Воскобійників, який нещодавно ці відомі українські меценати передали на потреби розвитку українистики в Університеті штату Пенсильванія.

Окремими спостереженнями щодо проблем, порушених на круглому столі, поділилася зі слухачами д-р Марія Ревакович. Вона зосередилася на феномені результату перекладу, як на творчому продукті своєрідної перекладацької індустрії, продукті, який має свій ринок та свого споживача. Науковець обстоювала тезу: процес перекладу зумовлюється радше внутрішньою потребою перекладача, якщо йдеться про поезію, і загальною потребою, коли йдеться про пропаґанду української літератури на Заході, або ознайомлення в Україні зі світовою клясикою та сучасним літературним процесом різних культур.

Пресова група НТШ-А

Зліва: Марія Ревакович, Василь Махно, Лариса Гординська, Іриней Юрчук, Орест Попович, Лариса Онишкевич, Михайло Найдан.

Посол України зустрівся з урядовцями

ГАРІСБУРҐ, Па. — 3 жовтня у Гарісбурґу, столиці Пенсильванії, Посол України в США Олег Шамшур мав зустріч з урядовцями штату - Денисом Яблонським і Джо Гофел. Розмова була присвячена темі поглиблення економічних і культурних контактів між Україною і США. На зустрічі також були присутні Уляна Мазуркевич і Галина Побідоносцева, третій секретар Посольства України в США. Зліва: Посол України у США О. Шамшур, Д. Яблонський, Уляна Мазуркевич, Джо Гофел.

Громаду відвідав проф. М. Маринович

КЛІВЛЕНД, Огайо. – 6 грудня українська громада Клівленду приймала в залі Святопокровського осередку в Пармі професора Мирослава Мариновича – колишнього політичного в'язня, співзасновника Української Гельсінської Групи, тепер віце-ректора Українського Католицького університету у Львові, радника Верховного Архиєпископа Української Греко-Католицької Церкви Любомира кардинала Гузара.

Проф. М. Мариновича представив голова Управи Українських з'єднаних організацій Василь Ліщинецький.

У півторагодинній доповіді шановний гість розповів про головні події з його життя в 60-ті–80-ті роки минулого сторіччя в підсовєтській Україні, коли він став активним учасником громадського руху на захист прав і свобод людини; про знаменитий рух шістдесятників, з якого вийшли мужні дисиденти, борці з людиноненависницьким режимом; про правозахисну діяльність Української Гельсінської Групи, члени якої стійко служили правді, а деякі заплатили за неї своїм життям, як, наприклад, Валерій Марченко, Олекса Тихий, Юрій Литвин.

Мирослав Маринович зазнав семирічного тюремного ув'язнення і трирічного сибірського заслання, однак, ці роки, як він ствердив, були періодом його світоглядного і духовного становлення, морального дозрівання, з ґулаґу він вийшов ще більше загартований і ще глибше переконаний у правильності своїх поглядів і життєвих принципів.

На запитання, чому він не пішов у велику політику, проф. М. Маринович відповів: бо у великій політиці забагато корупціонерів. І все ж Помаранчева революція величезною мірою змінила українське суспільство, засвідчила, що український народ бажає і здатний створити демократичну державу. Хоч чимало з минулої несправедливости ще залишилося і заважає рухові України вперед, він, проф. М. Маринович, вірить у здорові сили української молоді, в сили майбутніх поколінь, які довершать всі великі справи, початі шістдесятниками і членами Української Гельсінської Групи.

Євген Бачинський

В. Путін...

(Закінчення зі стор. 3)

практиці російська влада виказує себе спеціялістом з використання енерґії як у комерційних, так і в політичних цілях. На Кавказі, наприклад, для Грузії ворожій, з погляду Росії, державі, виставляються набагато вищі рахунки за газ, ніж сусідній, проросійськи налаштованій, Вірменії...". Виразний песимізм вчувається у передбаченні Марка Естера, головного редактора англійського аналітичного місячника „Нафта і енерґетичні тенденції": „Я думаю, що Европа буде все більше й більше залежною від Росії у постачанні газу, і від російської влади та російських енерґетичних компаній, котрі дуже тісно пов'язані. Вони і далі використовуватимуть енерґію, особливо газ, як політичний інструмент, що ми бачили на початку цього року на прикладі з Україною".

І все ж, незважаючи на різні й небезпідставні побоювання, візита В. Путіна до Києва вносить певну рівновагу між „так" і „ні" в українсько-російських взаєминах, і вже одним цим цінна для обох переговорних сторін. Для кого більше – дасться бачити згодом, покищо це є предметом суперечок. Наприклад, голова київського Центру політичних цінностей Олесь Доній вважає, що в більшій мірі виграє саме московський керівник:„...Путінові наприкінці президентства треба показати, що одним з етапів його правління було повторне входження України до зони російського впливу. Для російської громадськости він приїжджає сюди як переможець після поразки помаранчевих та повернення до влади проросійських сил. Для нього це – одна з тлустих крапок перед закінченням президентства. Цим він показує, хто в домі хазяїн".

Інший київський експерт, директор Інституту ґльобальних стратегій Вадим Карасьов, бере справу веселіше: „Зустріч дає багато Президентові України... Спостерігалася асиметрія візитів у російському напрямку української дипломатії. У Москві з Путіним зустрічалися Янукович, Мороз, Симоненко..., але офіційних візитів президентів Росії та України не було... Тому Ющенко виграє однозначно, і виграє Україна, оскільки є шанс, що комісія „Ющенко–Путін" запрацює... Щодо Путіна, то він від цієї візити також виграє. Він не хоче давати приводів для звинувачень на свою адресу в тому, що він робить ставку на Януковича чи на інші політичні сили в Україні. Російському президентові важливо убезпечити себе від закидів, що Росія поводиться щодо України – особливо в енерґетичних питаннях – з позиції шантажу".

Отже, час покаже...

П. Ч.

Зустріч української громади Мінеполісу з астронавткою

Гайді з мамою Аделаїдою і братом Павлом

Гайді і Ждана Човган, пластова виховниця астронавтки

СЕЙНТ-ПОЛ, Мі. – Українська громада Мінеполісу пишаються своєю колишньою членкою – астронавткою Гайді Стефанишин-Пайпер. Батьки її познайомилися в Сейнт-Полі, одружилися і стали активними членами Української католицької церкви св. Стефана. У них народилися чотири сини і дочка. Гайді навчалася у суботній школі українознавства при церкві св. Константина і була однією з найкращих учениць. Коли їй було 13 років, вона стала членкою парафіяльної організації молоді, у якій я був координатором. Гайді все з ентузіязмом слухала і вивчала. Була доброю танцюристкою народних танців в ансамблі „Заграва", співала у групі дівчат „Троянди", брала активну участь у багатьох національних святах. Вона також була активною пластункою в місцевій станиці аж до свого виїзду в університет у Бостоні. В часі свого пластування була сестричкою новацького рою, брала участь у таборах.

З нагоди приїзду Гайді на відвідини до своїх рідних в Сейнт-Полі, в українській громаді Твін-Ситі під проводом місцевої пластової групи створено комітет для зустрічі з нею. Членами комітету були Степчуки Зенон і Уляна, Татарини Дмитро і Галина, Павлишини Мирослав і Івет, Луцеви Славомир і Марія, Катря Гуцал і Христина Ірмигов.

Зустріч відбулася в неділю, 3 грудня, у шкільній авдиторії Церкви св. Константина. Біля 300 осіб, в тому числі багато молоді з українських шкіл, католицької і православних парафій, а також декілька репротерів місцевих телевізійних станцій і газет.

Голова комітету Зенон Степчук запросив Гайді вийти на сцену, присутні привітали її гучними оплесками. Ведучим програми був Володимир Анастазіївський. Отець-крилошанин Михайло Стельмах теплими словами привітав гостю від парафіян, Дениса Татарин – від школи, Богдан Кучварський – від місцевого відділу СУМА, Катря Гуцал – від Пласту. Цю частину програми закінчено віршом Ярини Зоряної, присвяченим Гайді, що його продеклямувала Марія Ворончак.

Виступ Гайді був надзвичайно цікавим. Вона розповіла, як багато і тяжко треба було працювати, щоб стати жінкою-астронавткою. На екрані вона показала свій лет у космос, працю на Міжнародній космічній станції, два виходи (по шість годин) у відкритий космос. Присутні оплесками зустріли на екрані синьо-жовтий прапор, виставлений на внутрішній стіні космічного корабля.

Д-р Михайло Козак

Гайді дає дітям автографи

Розповідь про космічний лет

У залі під час зустрічі

Фото: Дженні Гуцал, Остап Гавалешка

Різдвяна радіопрограма з Парми

7 січня Український православний собор св. Володимира в Пармі, Огайо, передаватиме Різдвяну Службу Божу безпосередньо з храму від 9-ої до 11-ої години ранку з радіостанції WERE 1300 AM. Співатимуть два парафіяльні хори. Також у катедрі будуть відправлені 6 січня о 7-ій год. вечора Велике Повечір'я і Утреня.

Парох о. Іван Наконечний

Управу УВАН у США очолив д-р А. Кіпа

Зліва: д-р Олекса Біланюк, Оксана Міяковська-Радиш, д-р Альберт Кіпа.
Фото: Л. Хм.

НЮ-ЙОРК. – В Українській Вільній Академії Наук відбулися вибори управи. Після восьмилітньої каденції д-ра Олекси Біланюка вибрано президентом на чотири роки д-ра Альберта Кіпу.

До складу новообраної управи входять проф. Ігор Шевченко – почесний президент; д-р Ася Гумецька – перший віце-президент; д-р Любомир Винар – другий віце-президент; д-р Євген Федоренко – генеральний секретар, д-р Анна Процик –науковий секретар; Оксана Міяковська-Радиш – директор канцелярії, та члени: д-р Григорій Грабович, д-р Микола Доліба, д-р Олександер Домбровський, д-р Володимир Карпинич, д-р Михайло Міщенко, д-р Богдан Рубчак, д-р Олесь Смолянський, д-р Юрій Трухлий, д-р Роман Шпорлюк. Ревізійна комісія: д-р Олекса Біланюк – голова; д-р Теодор Костюк та д-р Мирослава Знаєнко – члени.

На першому засіданні управи д-р Альберт Кіпа подякував за довір'я, подякував д-рові Олексі Біланюку за роки його відданої праці для добра УВАН у США, української науки та українського народу.

Пресова служба УВАН

30-ий Відділ СУА – знову активний

ЙОНКЕРС, Н.Й. — 30-ий Відділ Союзу Українок Америки (СУА) обрав головою Ірину Гошовську. Вона, коли ще мешкала у Бронксі, була активною членкою СУМ-у, а коли переїхала у містечко Добс Фері, Н. Й , відразу включилася в українські організації, особливо енерґійно – в СУА. Ірина Гошовська понад 13 років працює в бюрі альтернативної медицини в Спрінґ Велі під керівництвом д-ра Володимира Бугаєнка. Протягом останніх років вона була спонзором для трьох сиріт з України в програмі Товариства допомоги сиротам.

В ролі нової голови 30-го Відділу СУА, Ірина 10 грудня організувала успішний Різдвяний базар, на якому були представлені Богдан Божемський, Ольга Басараб-Колодій, а Анна Еванс з донькою Трейсі показали орнаменти, підсвічники, вази та інші вироби з українською тематикою. Продавалися вироби Дусі Ганушевської, Троян та Ґеруляк.

Після Нового Року Ірина Гошовська плянує організувати колядування нашого Відділу.

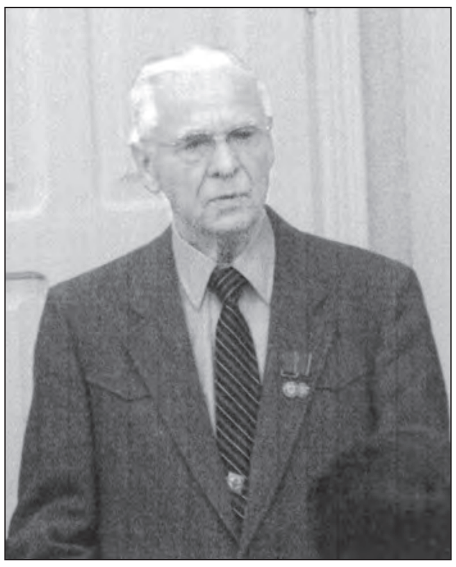
Люся Ланцута-Дейвіс

Сидять (зліва): Марія Хомик, Надія Літепло, Ірина Гошовська, Роксоляна Подпірка, Оля Рудик. Стоять зліва: Степанія Одомірок, Надія Гованська, Люба Кувер, Яніна Хомик.

УКРАЇНА І СВІТ

Палац мистецтв – подарунок Львову в його 750-річчя

Мар'ян Коць

ЛЬВІВ. – 4 листопада 2006 року у Львові відкрито новий Палац мистецтв. Славна своєю діяльністю Фундація ім. Тетяни й Омеляна Антоновичів, щедрих меценатів української культури, здійснила реставрацію і добудову старого будинку колишнього палацу Баворовських, збудувала фондосховища, нові читальні залі та службові приміщення. Відтепер тут функціонує не лише відділ Львівської наукової бібліотеки ім. Василя Стефаника, але й мистецька ґалерія.

Донедавна цей будинок, первісно побудований у XVII столітті, перебував в аварійному стані. Тепер кімнати на першому поверсі займає картинна ґалерія, де експонується мистецька колекція відомих меценатів Іванни й Маріяна Коців, які подарували понад сто творів таких знаменитих мистців, як Тарас Шевченко, Іван Труш, Олександер Архипенко, Олекса Грищенко й ін.

Палац мистецтв – не єдиний підрозділ Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника, який відреставровано за гроші почесного громадянина Львова д-ра Омеляна Антоновича. Загалом на ремонти корпусів бібліотеки він подарував понад мільйон вісімсот тисяч долярів. За ці гроші було відновлено головний корпус бібліотеки, створено належні умови для зберігання фондів відділу рукописів XIX – початку XX століття, значно збільшено кількість читацьких місць. Крім того, подружжя Іванни й Маріяна Коців подарувало значну суму грошей на реставрацію іншого будинку, де тепер розміщено відділ періодики Бібліотеки ім. Стефаника.

Первісно будинок теперішнього Палацу мистецтв ім. Тетяни й Омеляна Антоновичів був збудований у 1639 році. Власники, польські маґнати Синявські, тримали тут збройний арсенал. Проте це тривало недовго – Синявські завершили будівництво замку в Старому Селі, перевезли зброю туди, а львівське приміщення перейняло господарські функції. У середині XIX століття будинок купила родина Баворовських. Його реставрували, надбудували третій поверх, надали палацового вигляду.

Син Баворовських Віктор, успадкувавши дім, заснував тут бібліотеку. Графічні твори, документи, стародруки, рукописи збирав сам. Пізніше познайомився з мистецтвознавцем Батовським і викупив у нього колекцію. Згодом до збірки додалися ще колекції Павліковського, Любомирського, Оссолінського. Після Другої світової війни багато творів перевезли до Польщі. У 1941 році німці вивезли звідси двадцять п'ять рисунків Альбрехта Дюрера. Після війни ці шедеври опинилися в американській зоні окупації Німеччини. Нині ці малюнки зберігаються у музеях різних країн Европи й Америки. Співробітники бібліотеки сподіваються, що ці шедеври колись таки повернуться до Львова.

Під час програми відкриття відреставрованого і добудованого палацу, ведучим якої був директор Бібліотеки ім. Стефаника Мирослав Романюк, з короткими словами вітання виступали: міський голова Львова Андрій Садовий, заступник голови Львівської обласної адміністрації з питань культури Тарас Батенко, від Національної Академії Наук України – академік Олексій Онищенко; від польської делеґації – Адольф Юзвенко, директор Народного закладу ім. Оссолінських у Вроцлаві; депутат Верховної Ради Степан Давимука; поет Ігор Калинець – від лавреатів Фундації Антоновичів; голова міста Долина, рідного міста О. Антоновича, Володимир Гаразд; від адміністрації Фундації Антоновичів – д-р Ігор Воєвідка і д-р Андрій Левицький та Роман Слоневський зі США. Директор Мирослав Романюк з самого початку попередив, що пан Антонович відмовився виступати, кажучи: „Все, що треба сказати, я вже з р о б и в...".

Серед присутніх на відкритті, крім меценатів Омеляна Антоновича і Маріяна Коця, були ще Лариса Крушельницька – колишня директорка Бібліотеки ім. Стефаника; міністер культури і народної спадщини Польщі Казімєж Міхал Уяздовський; президент Вроцлава Рафал Дуткевіч; Посол Польщі в Україні Яцек Ключковський та велика група представників засобів масової інформації, переважно польських. Як відомо, Бібліотека ім. Стефаника своїми корінням сягає бібліотеки, яку в 1817 році заснував у Львові польський граф Юзеф–Максиміліян Оссолінський. Після Другої світової війни ця т.зв. „Бібліотека Оссолінських" перенесла свій осідок до Вроцлаву, й її сучасна назва – Народний заклад ім. Оссолінських. Ця бібліотека та Міністерство культури і спадщини Польщі, зі свого боку, передали приблизно 210 тисяч долярів на завершення реставрації колишнього палацу Баворовських у Львові, який відтепер має назву Палац мистецтв ім.Тетяни й Омеляна Антоновичів. Згідно з двосторонньою угодою, вроцлавський Оссолінеум має у новому палаці одну виставкову залю і кімнату-бюро для свого постійного представника.

Палац мистецтв ім. Тетяни й Омеляна Антоновичів

Накінець треба додати, що недавно Національний університет „Києво-Могилянська академія" відкрив нову бібліотеку імені Тетяни й Омеляна Антоновичів, які подарували мільйон долярів на її спорудження.

Роман Ференцевич

Будинок нової Бібліотеки ім. Омеляна і Тетяни Антоновичів в комплексі Києво-Могилянської академії.

Відбувся вечір пам'яті Івана Багряного

На вечорі Івана Багряного *Фото: В. Єфимов*

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. –23 листопада у залі обласної філармонії відбувся урочистий вечір, присвячений 100-річчю від дня народження Івана Багряного. У залі і на сцені була переважно молодь. Представників обласної чи міської влади я не побачив. Пригадалося, як місяць тому наші місцеві можновладці бігли навперегонки отримувати нагороди Московського патріярхату при відкритті бронзового пам'ятника св. Катерині, не зважаючи на те, що перед тим протягом півроку наші демократи вислали купу протестів до Президента України і Верховної Ради.

Автор сценарію та режисер ювілейного дійства Анатолій Канцедайло, замість традиційних промов, запросив на сцену мистецькі колективи, що були різноманітними й цікавими. Слово про І.Багряного між концертними номерами промовляли професор Дніпропетровського національного університету Нінель Заверталюк, голова обласної організації Спілки письменників Леся Степовичка, письменник Микола Чабан, ведучі концерту Народний артист України Григорій Маслюк та музикант Олена Завгородня.

Увесь вечір лунала українська народна, клясична та патріотична пісня. Багато точок концерту було присвячено саме Івану Багряному. Читали його „Гимн республіки", уривок із роману „Тигролови", а також (частково) твори „Рідна мова" та „Скелька".

Володимир Єфимов

В Острозькій академії відкрито катедру історії діяспори

ОСТРОГ, Рівненської обл. – 12 жовтня в Національному університеті “Острозька академія” відбулося урочисте відкриття першої в Україні катедри історії української діяспори. Відкрив засідання ректор проф. Ігор Пасічник, який наголосив на важливості внеску в світову культуру та економіку українців, яких доля з різних причин змусила покинути батьківщину. Він підкреслив, що потрібно вивчати різні аспекти життя діяспори, особливо її інтелектуальний спадок в різних галузях науки та культури, й ознайомлювати з ним українську студентську молодь, яка незадовго стане інтелектуальною елітою України. Ректор І. Пасічник відзначив позитивне значення пропозицій Президії Українського Історичного Товариства, яке стало одним з головних ініціяторів цього важливого проєкту. Почесним завідувачем катедри та її почесним професором став президент Української Наукової Ради при Світовому Конгресі Українців, голова Історичної секції Української Вільної Академії Наук, почесний доктор Національного університету „Острозька академія” професор Любомир Винар. У своєму виступі проф. Л. Винар подякував ректорові проф. д-р І. Пасічникові і Директорці Інституту дослідження української діяспори д-р А. Атаманенко за їхній внесок у розвиток університетських діяспорних студій в Україні і за реалізацію концепції катедри історії діяспори.

Зліва: ректор Ігор Пасічник, президент УІТ Любомир Винар, директор інституту Алла Атаманенко

Завідувачем катедри історії української діяспори призначено директора Інституту дослідження української діяспори Аллу Атаманенко, яка висловила сподівання, що до співпраці на катедрі вдасться залучити провідних вчених, що мають здобутки в галузі діяспорознавства, як з України, так і з діяспори. Вона також розповіла про найближчі пляни –організування у 2007 році науково-методичного семінару для професорського складу університетів України з питань викладання діяспорознавчих курсів.

Любомир Винар від імені Президії Українського Історичного Товариства оголосив про обрання Почесним членом Товариства ректора Національного університету “Острозька академія” проф. Ігоря Пасічника за його значний внесок у розвиток української науки та національної культури, виховання молодої інтелектуальної еліти України, організацію співпраці Острозької академії з українськими науковими установами поза Україною та сприяння дослідам української діяспори.

За значний творчий вкладв організацію наукових конференцій, публікацію діяспорознавчих видань та поширення зв’язків і співпраці з науковими установами закордонного українства директора Інституту дослідження української діяспори Аллу Атаманенко було нагороджено почесною грамотою Світової Наукової Ради при Світовому Конґресі Українців.

Проректор Острозької академії проф. Василь Жуковський висловив сподівання, що допомогти у її розвитку своїми порадами й лекціями зможуть провідні українські науковці Заходу, частина яких вже давно пов’язує свою діяльність з академією. Відкриття катедри історії української діяспори в Національному університеті “Острозька академія” також привітали професор-гість академії Ярослав Малик, декан факультету чужоземної філології Світлана Новоселецька, декан правничого факультету Віталій Ковальчук та інші присутні. Всі вони відзначали безперечну користь для української освіти відкриття першої в Україні катедри історії діяспори.

13 жовтня 2006 року відбулася інавґураційна доповідь почесного завідувача катедрою проф. Л. Винара на тему „Михайло Грушевський – видатний історик і організатор українського наукового життя: праця на еміґрації”.

Проф. д-р Петро Кралюк,
проректор Національного університету “Острозька академія”

Освячено пам’ятник героям

БЕРЕЖАНИ, Тернопільської обл. –26 листопада відбулося відкриття пам’ятника Січовим Стрільцям на міському цвинтарі. Сюди прийшли численні жителі Бережанщини, гості зі Львова, Тернополя, Івано-Франківська.

Пам’ятник освятили священики УГКЦ, УАПЦ і УПЦ КП. Гранітний пам’ятник-хрест постав завдяки старанням районної влади, меценатству Братства ветеранів дивізії „Галичина", Братства охорони воєнних могил „Броди-Лев" (голова – Юрій Ференцевич, США).

У церемонії освячення пам’ятника взяли участь колишні вояки 1-ої Української дивізії УНА, УПА, пластуни, представники районної і міської влади, установ та організацій. Виступали Михайло Бендина – станичний Львівської станиці Братства вояків Дивізії „Галичина", Олесь Гуменюк – голова Львівської станиці Братства вояків ОУН-УПА та інші.

На фото: після освячення пам’ятника

Тетяна Будар

Відбувся Фестиваль-конкурс ім. Олександра Кошиця

МУРМАНСЬК. – В Культурному центрі України в Москві відбувся Фестиваль-конкурс ім. Олександра Кошиця – форум українських хорових колективів та вокальних ансамблів в Росії. Було й декілька хорів з України. На фестивалі виступив мурманський співочий гурт „Лелеки", який посів два других і два третіх місця, при цьому другі місця – за чудовим ансамблем української музики „Роксоланія" з Київського державного університету ім. Т. Шевченка, яким керує проф. Іван Павленко. Маємо також почесний диплом „За найкращий історичний костюм".

Фото з Героєм України Анатолієм Авдієвським.

Керівник співочого гурту Наталія Мороз зустріла в Москві своїх вчителів співу – художнього керівника хору „Дніпро" з Київського державного університету ім. Т. Шевченка, проф. Івана Павленка та Народного артиста України, Героя України, головного хормайстра Українського державного хору ім. Григорія Верьовки Анатолія Авдієвського. Ми мали можливість бути присутніми на майстер-клясах проф. Івана Павленка, а від Анатолія Авдієвського дістали згоду стати почесним членом нашої громади.

Наталя Литвиненко-Орлова

Проф. Іван Павленко з Києва та його учениця Наталя Мороз з Мурманська.

Пластуни відзначили свято Андрія

КИЇВ. – „Хай сьогодні пролунає радість, сміх і спів!" – цими словами 12-річної пластунки Ніни Тараруєвої розпочалось свято Андрія, що його влаштували у Вишгороді представники вишгородського та київського осередків Пласту. Важливою умовою участи в святі було українське вбрання, розучування двох народних пісень та приготування двох страви.

Програма свята складалась з двох частин: випікання балабушок в каплиці собору Пресвятої Богородиці та кусання калити під наглядом пана Коцюбинського в приміщенні ліцею КПІ. Кожен з цих етапів супроводжувався забавами, змаганнями, піснями. Дівчата воду носили ложками в зубах (правда, потім в хід пішли і ополоники), а хлопці тим часом смішили дівчат. Опісля дівчата в каплиці місили тісто на балабушки. Символічні тістечка були прикрашені бісером, стрічками і українською піснею. Кожна балабушка мала бути неповторною. А цим часом хлопці усіляко заважали дівчатам і намагались підглянути, де ж балабушка обраної дівчини. Усім дійством керувала Анна Брагарник.

Вечір розпочався з авкціону балабушок, але перевдягнений собака викрав їх і заодне й калиту. Опісля у хлопців був нерівний бій за право вкусити калиту. На кінець свята – куштування страв з визначенням переможниці, прощальне коло, потиски рук і символ свята кожному у подарунок. Проведенням подібних заходів прагнемо передавати і поширювати знання про українське, рідне, виховувати пошану до нього; надавати можливість сучасній молоді співпереживати в собі набутки народної культури.

Пластунки на святі Андрія

Храми життя Аполінарія Осадци

До 90-ліття від дня народження

Аполінарій Осадца

Щедра талантами славна Бережанщина. Особливо багато яскравих особистостей формувалось у стінах Бережанської гімназії. Успішно закінчив її і відомий архітект Аполінарій Осадца.

Народився він у селі Волощина поблизу Бережан. Цьогорічний листопад був би 90-им у його житті. Та, на жаль, нема вже серед нас всебічно обдарованого, одержимого українською ідеєю і надхненного любов'ю до мистецтва Аполінарія Осадци. Вже 9 літ, як у погожу золотаву пору відлетів він у вічний вирій. Та залишилася добра пам'ять про гарну людину і її добрі справи.

Він був найкращим студентом Львівської політехніки, стипендіятом Митрополита Андрея Шептицького... Все залишилось у воєнному Львові, у спогадах. Далі – розлука з рідним краєм, невідомий берег Америки. У Ню-Йорку минало його життя, виростали діти, розвивався професійний талант. Тут він проєктував свої архітектурні споруди: багатоярусні відпочинкові комплекси, університети, студентські містечка, заклади культури, спорту.

Ще за життя виставка проєктів Аполінарія Осадци експонувалась у Львові, Коломиї, Києві, Каневі, Тернополі. Найбільшу увагу привертали церкви, виконані у візантійському та гуцульському стилях. Одна з церков – величний храм св. Юрія в Ню-Йорку. Інша – дере в'яна церква св. Володимира в українському Ґлен-Спеї.

Будівничий багато часу віддавав громадській справі, був одним з організаторів чоловічої хорової капелі „Думка", морально і матеріяльно підтримував діяльність різних об'єднань українців. Впродовж 12 років жителі Ґлен-Спею обирали його радним і він зробив багато доброго для людей. Мав час і для живопису, портретів.

У родині Осадцих гостювало багато мистців. Дружина Тетяна Осадціа також працювала у жанрі декоративного мистецтва, створила багато керамічних творів та яскравих живописних полотен, виконаних у стилі вазонкового народного розпису. Вона часто згадує спілкування з Михайлом Морозом, Петром Холодним-молодшим, Михайлом Черешньовським, письменниками Василем Баркою і Леонідом Полтавою. Про ці зустрічі говорять родинні фотографії, фільми. Залюблений у красу голова родини завжди передплачував мистецькі видання, купував енциклопедії, альбоми художників, музичні платівки, книги. Багата домашня книгозбірня сприяла естетичному вихованню дітей. Тож не дивно, що діти і внуки продовжують справу батьків, розмовляють і співають українською, творять дивовижні писанки...

У родині дорожать листами і подяками, які отримував батько від Митрополита Йосифа Сліпого. Та найбільшою святинею його життя стала Церква у родинному селі на батьківському обійсті. Здійснення цього задуму взяла на свої плечі дружина. У жовтні 1996 року засмаглі на жнивах обличчя земляків сяяли вдячністю. Хлібом-сіллю, квітами, стиглим колоссям із сльозами на очах вітали вони заокеанських гостей і особливо Аполінарія – сина колишнього сільського війта – Корнелія Осадци.

На одному з пагорбів Волощини стоїть церква як писанка, – створена людським добром і любов'ю. Вже десять літ тут відбуваються Богослуження. На свято завершення художніх робіт приїжджала Тетяна Осадца з онукою Інесою. Окрасою храму став іконостас, різьблений за проєктом Аполінарія Осадци. Цей храм довіку буде надійним оберегом гарного роду.

Святослава Ґой-Стром

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи"

Марія Паньків і Євген Місило. „Даровано життя, щоб правду розказати". Це книга спогадів тих, які пережили, щоб правду розказати про трагедію Павлокоми, українського села над Сяном, у якому 3.III 1945 року відділ Армії Крайової поручника Юзефа Біса (псевдонім „Вацлав") вбив 366 осіб мирного населення. Видавництво „UKAR", Варшава, 2006 рік.

Микола Гвоздь. „Грай, моя бандуро" – пісенні перлини для бандури. Мета цього збірника — збагатити репертуар бандуристів, учнів музичних шкіл та численних аматорів. Бидавництво „КВІЦ", Київ, 2006 рік.

Інас Омельченко. „Цим вічним болем...", поезії. „Молода Україна". Торонто, Канада, 2005 рік.

Галина Могильницька. „Літос або камінь із пращі правди на розбиття митрополичого блудословія". Це яскравий зразок сучасної полемічної літератури. У книжці з посиланням на історичні, релігійні та релігієзнавчі джерела обґрунтовується необхідність створення в Україні єдиної Помісної Української Православної Церкви як ґаранта повноцінного духовного і національного відродження нашого народу. Видавництво „Українська ідея", Бровари, 2006 рік.

„Росіяни бояться...

(Закінчення зі стор. 5)

жуваний націоналізм, якого не хочуть визнати? Час покаже.

Більшість освічених росіян вважають націоналізм небезпечним явищем, яке виникає на російських периферіях, серед неросіян. Російська еліта не вважає себе націоналістичною. Але вона переконана в тому, що її культура вища від культур сусідів Росії. Це зрозумілий, хоч не зовсім виправданий погляд.

Серед сотень сесій на цьогорічній конвенції славістів (AAASS – American Association for the Advancement of Slavic Studies – організації, якій тепер 50 років), була сесія на тему „Яка перспектива твердого російського націоналізму?". Головою сесії був професор Станфордського університету Джон Барнет Данлоп. Коментаторами доповідей були Роберт Отто – співробітник Державного департаменту США і Пітер Редавей, емеритований професор Університету Джорджа Вашінґтона, відомий знавець дисидентського руху в СССР. На сесії виступали три доповідачі: дослідник Вейн Алленсворт висунув тезу, що уряд Володимира Путіна нацькує різні кремлівські угруповання одне проти другого, і що ця тактика змогла, серед іншого, охоронити збройні сили від впливів націоналістичного угруповання. Увага чотирьох десятків слухачів на цій сесії зосереджувалась на доповідях москвичів Валерія Соловея з Фонду Горбачова і Олександра Верховського з Центру інформації й аналізу „СОВА". Вони обидва виступали російською мовою і обидва доводили, що націоналізм в Росії – це марґінальний рух, якому не присвячували б стільки уваги, якби влада не реаґувала так серйозно на демонстрації націоналістів.

Але тут є „але", що в академічному оточенні звичайно викликає зацікавлення. В. Соловей, наприклад, підкреслюючи, що „росіяни бояться усіх радикалізмів" все таки визнав, що в Росії діє націоналістична мережа , яка розвивається на ґрунті все активнішої ксенофобії в країні. Доводячи марґінальність і слабкість російського націоналізму, В. Соловей в той же час нагадував, що Росія щойно тепер починає формуватись як нація. (Цю тезу, до речі, висував проф. Роман Шпорлюк з Гарвардського університету принаймні десять років тому, коли російський націоналізм вважався завмираючим явищем).

В.Соловей вважає, що в Росії лише десять відсотків населення сповідують націоналізм. Але в той же час визнає, що політика уряду щодо „етнічної свідомости" може спричинити небезпечну реакцію. Як приклад цього він згадав широку дискримінацію проти грузинів, що включало масове виселення громадян Грузії з території Російської Федерації. В. Соловей визнав, що такі явища його турбують, зокрема тому, що Москва повністю відмежована від решти держави, а націоналізм розгортається поза межами столиці. Знову ж московська еліта – переконував В. Соловей – є безсилою.

Другий москвич, Олександер Верховський, розповідав про те, що нацистський рух в Росії складається виключно з молодих людей. Він вважає, що підводні течії націоналізму в Росії сильні, навіть коли вони ще чітко не окреслені. Але в даний момент, сказав О. Верховський, ідеологія не так важлива. Совєтська система оздоровила російську ідеологію. В. Путін ідеології не має, має тільки соціяльну програму. Але коли б прищепити цю програму до етнічного стовбура, новотвір був би дуже популярний і небезпечний, – ствердив московський аналітик О. Верховський.

Обидва коментатори на цій сесії – Отто і Реддавей – погоджувались з московськими колегами в тому, що рісійський націоналізм не треба переоцінювати, бо це слабкий рух і, з історичного погляду, уряд знає, як його контролювати.

Мені згадалось, що в половині XIX століття міністер освіти Росії оформив т. зв. „російську трійцю": цар – православ'я – народ. Нинішня політика Росії, згідно з думками російських доповідачів, перегукується з цим гаслом, але у сучасному значенні. Тепер маємо державу, суспільство і народ. Народ зі спільною свідомістю вважається нацією. Може, прийшла пора розглядати російський націоналізм так, як його розглядають в решті світу, адже власне зріст націоналізму, а не його спад, є потенційно небезпечним.

Тепер загально прийнято вважати, що справжня російська революція відбулась 1905 року, коли малі російські ліберальні еліти переконали царя створити парлямент. Але в той же час ці самі ліберальні російські еліти відмовлялись прийняти ідею окремих національних меншин в Росії. Ці меншини могли мати права, але тільки як росіяни. Таким чином Росія не зникла, а перетворилась в СССР.

На цій сесії я не бачила інших українців серед слухачів. На з'їзді власне українських сесій було чимало, і там українські науковці переважали. А тут Валерій Соловей зізнався, що він наполовину українець, що часто приїжджає в Україну, щоб подихати свіжим повітрям, бо інакше б задихнувся в Росії. Як звичайно, більшість російських спеціялістів українських справ не знають української мови. Вони знають ту Україну яку вони хочуть знати, не ту, яка насправді існує. З іншого боку, так само по-своєму українці бачать Росію - як сусіда, зі спільною вірою, вартостями, а то й іноді зі спільною мовою. На жаль, обидві сторони нерідко видають бажане за дійсне...

Різдвяна зустріч Комітету допомоги Україні

НЮАРК. Н. Дж. – 21 грудня в залі Церкви св. Івана Хрестителя відбулася різдвяна зустріч Комітету допомоги Україні („Приятелі Руху“), якою провадив голова комітету д-р Роман Ричок. На зустрічі промовляв гість з Києва – історик д-р Юрій Савчук, співали Роман Цимбала і Олег Чмир (на фото вгорі).

Фото: Л. Хм.

Анну Фігус-Ралько добре знають в Україні

На вініпезьку адресу Анни Фігус-Ралько надійшли приємні поштові пакети від правління Національної спілки журналістів України, Вченої ради Інституту журналістики Київського національного університету імені Т. Шевченка та Канцелярії Української Православної Церкви Київського патріярхату.

Анна Фігус-Ралько

У вересні цього року виповнилося 80 років від дня народження відомої української громадської діячки в діяспорі, колишнього помічника предстоятеля Української Православної Церкви в Канаді Митрополита Іларіона, багатолітнього співробітника найстарішої української газети в Канаді „Український голос“, першої жінки-президента видавничої спілки „Тризуб“ у Вінніпезі, а нині – співголови створеної в Києві Благодійної організації „Фундація імені Митрополита Іларіона (Огієнка)“ Анни Фігус-Ралько.

Створивши в 1991 році при редакції газети „Український голос“ громадський комітет „Допомога Україні“, Анна Фігус-Ралько протягом багатьох років активно працює для відродження духовности в Україні. Лише від 1991 до 2001 року вона надіслала в різні області України 200 тисяч книжок, виданих українцями за кордоном, з-поміж яких – Біблії в перекладі українською мовою Митрополитом Іларіоном.

До бібліотеки Київської духовної академії вислала власним коштом 2,454 книги, до бібліотеки Національної академії наук України – 2056 книг. На різні адреси сиротинських будинків та бідних родин вона надіслала понад 3000 посилок з одягом та харчами загальною вагою близько 60 тисяч кілограмів.

Анні Фігус-Ралько належить ініціятива перевидання книг Митрополита Іларіона в Україні, вона стала фундатором видання кількох недрукованих досі творів цього діяча – „Тарас Шевченко“, „Українська культура“, „Слово про Ігорів похід“, „Історія українського друкарства“. Ці та інші книги, видані Фундацією (уже вийшло 10 томів), безкоштовно розсилаються в бібліотеки університетів та шкіл у різні області України згідно з адресарем, створеним Анною Антонівною.

Анну Фігус-Ралько добре знають студенти та викладачі Інституту журналістики Київського національного університету імені Т. Шевченка, в Національній спілці журналістів України. Гарного розголосу серед читацької громади в Україні набула опублікована видавництвом „Наша культура і наука“ (двома виданнями) її цікава і корисна для України книга „Українська Канада“.

Дата народження Анни Фігус-Ралько не залишилася в Україні непоміченою. На засіданні Національної спілки журналістів України було прийнято рішення про нагородження її Почесним дипломом та значком „Почесний член Національної спілки журналістів України“. Грамоту за підписом Патріярха Київського і всієї Руси-України Філарета було надіслано з канцелярії УПЦ КП. Вчена рада Інституту журналістики Київського національного університету імені Т. Шевченка надіслала в Канаду вітальну адресу на ім’я Анни Фігус-Ралько.

Д-р Микола Тимошик,
завідувач катедри видавничої справи та редагування Київського національного університету ім. Т. Шевченка

З Різдвом Христовим
З Новим Роком
та Святим Йорданом

Рідних, приятелів і друзів благослови Боже здоров'ям, щастям, любов'ю, добром.

ХРИСТИНА, ЮРІЙ, ЯРИНА, КСЕНЯ, ТАРАС ФЕРЕНЦЕВИЧІ

Веселих Свят та
Щасливого Нового Року

Рідні, Приятелям та Знайомим

— б а ж а ю т ь —

АННА і СТЕФАН МАКУХИ

З Різдвом Христовим
і Новим Роком

РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ

щиро вітають

Мирослава МИРОШНИЧЕНКО
і Галина КУЗЬМА

ВЕСЕЛИХ СВЯТ, РІЗДВА ХРИСТОВОГО,
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
та БОЖИХ ЛАСК

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажають

ЛЮБА і ЯРОСЛАВ ФЕДУНИ з родиною

Христос Родився! Славімо Його!

Щиросердечний привіт і побажання з нагоди
Радісних Свят Рождества Христового
та Щасливого Нового Року

Родині тут і на Батьківщині, Приятелям,
шановним Пацієнтам, Знайомим
та всему Українському Народові на Рідних Землях

пересилає

д-р ЛЮБОМИР ВОРОХ з дітьми
сином ЛЮБОСЛАВОМ
донями АНДРЕЄЮ і ТАТЯНОЮ

Щиросердечні вітання з нагоди
СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і
НОВОГО РОКУ

ДРУЗЯМ І ПАЦІЄНТАМ

пересилають

д-р РУСЛАН КОРОБЕЙНИК
з дружиною НАТАЛЕЮ
і синочком ДАНИЛКОМ

УКРАЇНОМОВНИЙ ДЕНТИСТ

16 Martine Ave., White Plains, NY 10606
(914) 428-2052

Веселих Свят
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

б а ж а ю т ь

д-р АНДРІЙ, ТАТЯНА і ТАМАРА
ТЕРШАКІВЦІ

РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
та
багато Божих ласк

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ

бажають

д-р ІГОР, ЛЕСЯ, АДЯ і МАКСИМ МАҐУНИ

РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РОДИНІ І ПРИЯТЕЛЯМ

бажають

ЗІРКА і МИРОСЛАВ
СМОРОДСЬКІ з родиною

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ

бажає

д-р ТАРАС ОДУЛЯК
з РОДИНОЮ

КРАЙОВА УПРАВА
СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
в АМЕРИЦІ

бажає

Ієрархам Українських Церков, Світовій Управі СУМ, всім Управам Осередків та Булавам Відділів Юнацтва СУМ, членам і прихильникам та Українському Народові в Україні і в діяспорі мирних та радісних

СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! — СЛАВІМ ЙОГО!

За Крайову Управу СУМ:

БОГДАН ГАРГАЙ, голова
МИРОН ПРИЙМАК, секретар

УПРАВА ТА СПІВРОБІТНИКИ
УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ
АКАДЕМІЇ НАУК У США

вітають

всіх членів, друзів, прихильників, жертводавців
та однодумців на чужині та на Рідних Землях

З РАДІСНИМ СВЯТОМ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і бажають

УСПІШНОГО І ЩАСЛИВОГО
НОВОГО РОКУ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року!

Вельмишановним: Ректорові, Деканам, всім Професорам, іСтудентам УВУ, Меценатам, Добродіям і Жертводавцям на Фундацію Українського Вільного Університету, Духовенству Українських Церков, Установам, Молодечим і Студентським Організаціям та всьому Українському Народові в Україні і поза межами Батьківщини

бажає

УПРАВА

ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В ЗСА
з осідком в НЮ-ЙОРКУ
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, Inc.
P.O.Box 1028, New York, NY 10276 •Tel.: (212)-353-3029

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

щиро вітаємо всіх наших Членів та Прихильників

та бажаємо їм

Веселих Свят і
Щасливого Нового Року

дякуємо їм за кожночасну підтримку

ПРЕЗИДІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ
КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

вітають

РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ, ЗНАЙОМИХ

ЗЕНОН, ДОЗЯ і ВІКА
КРІСЛАТІ

та засилають

найщиріші святочні побажання всій родині на
рідній Батьківщині та всім ближчим і дальшим друзям

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!

Клівленд
Огайо

Clevelend
Ohio

Наукове Товариство
ім. Шевченка в Америці

бажає

ВСІМ ЧЛЕНАМ НАШОЇ ГРОМАДИ

РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО,

ДОБРОГО Й УСПІШНОГО
2007 РОКУ

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Запрошуємо Вас
на наші конференції й доповіді.

З празниками

РІЗДВА ХРИСТОВОГО
НОВОГО РОКУ та ЙОРДАНУ

Ієрархам українських церков, головним пластовим проводам, крайовим проводам, усім пластункам і пластунам, прихильникам Пласту та українському народові

бажає

БАГАТО БОЖИХ ЛАСК ДОБРА Й ЩАСТЯ

ЛЮБОМИР РОМАНКІВ
НАЧАЛЬНИЙ ПЛАСТУН

СТАНИЧНА СТАРШИНА
ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ
В НЮ-ЙОРКУ

бажає

УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ, ПЛАСТОВІЙ ФУНДАЦІЇ, СВОЇМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ ТА УСІМ ПЛАСТУНАМ І ПРИЯТЕЛЯМ ПЛАСТУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2007 РОКУ

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ З НАГОДИ ПРАЗНИКА
РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ

Патріярхові УГКЦ, Президентові України Вікторові Ющенкові, пл. сен. Любомирові Гузареві, Пластовим капелянам, Начальному Пластунові, Крайовим Пластовим Старшинам Австралії, Арґентини, Великобританії, Канади, Німеччини, Польщі, Словаччини, США, України, усім Пластункам і Пластунам, приятелям Пласту у всьому світі та українському народові

ХРИСТОС РОДИВСЯ –
СЛАВІМ ЙОГО!

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА РАДА
ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

пл. сен. **ВОЛОДИМИР БАЗАРКО, голова ГПБ**
пл. сен. **ЮРІЙ СЛЮСАРЧУК, голова ГПР**
пл. сен. **ВІРА МОЛЛС, секретар ГПБ**

Пластова Фундація

Plast Foundation, Inc.
144 SECOND AVE, NEW YORK, N.Y. 10003

ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ ФУНДАЦІЇ В НЮ-ЙОРКУ

бажає

своїм Членам, Фундаторам, Добродіям, Жертводавцям, Начальному Пластунові, Пластовим Проводам, Проводам Пласт-Прияту, Пластункам і Пластунам та всій українській Громаді

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ДИРЕКЦІЯ

ПЛАСТ – УКРАЇНСЬКА СКАВТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ в ЗСА

З радісним празником Різдва Христового, Крайова Пластова Старшина в Америці вітає Президента України, Віктора Ющенка і його уряд, Ієрархів Українських Церков і їхнє духовенство, Начального Пластуна, проводи Головної Пластової Ради і Головної Пластової Булави, Крайову Пластову Старшину в Україні та в усіх країнах, де діє Пласт. Рівнож вітаємо усіх пластунів, розкинутих по світі, та весь український народ на рідних землях і в діяспорі. Бажаємо всім веселих свят, та всього найкращого в Новому Році.

ХРИСТОС РОДИВСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА ЗСА

Христос Родився!
Славім Його!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО
НОВОГО РОКУ

усьому своєму Членству, своїм Прихильникам, Управі УСЦАК, Братнім Спортовим Організаціям та всій Українській Громаді

бажає

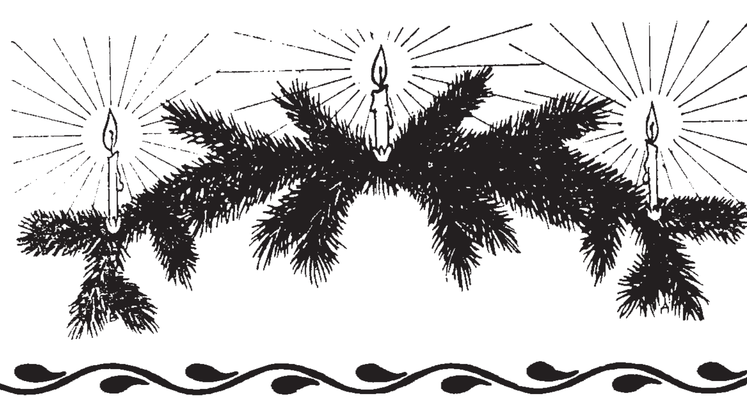
УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ
КЛЮБ у НЮ-ЙОРКУ

Управа Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського

вітає

Вельмишановних Членів, Співробітників, Прихильників, Жертводавців і всю Українську Громаду в діяспорі та в Україні

з ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щиро бажає

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

7911 Whitewood Road, Jenkintown, PA 19027

Радісних Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ

бажають

ОЛЬГА І БОГДАН МИХАЙЛІВ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

ЧЛЕНАМ, ЇХ РОДИНАМ І ПРИЯТЕЛЯМ

УПРАВА КАРПАТСЬКОГО ЛЕЩЕТАРСЬКОГО КЛЮБУ

КЛК

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

бажає

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ, ПРИХИЛЬНИКАМ і ЗНАЙОМИМ

Веселих Свят Різдва Христового та щастя і доброго здоров'я в Новому 2007 році

УЛТПА

UMANA

2247 West Chicago Ave.
Chicago, IL 60622
z773-278-6262

www.umana.org

ГОЛОВНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ (ООЧСУ), ІНК.

вітає з нагоди

Великого Празника Різдва Христового і Нового Року

український народ в Україні і його вітку в діяспорі, Ієрархію Українських Церков на Батьківщині і на поселеннях, Провід Організації Українських Націоналістів і голову Андрія Гайдамаху, всі братні організації Світової Конференції Українських Державницьких Організацій, Світовий Конґрес Українців, Український Конґресовий Комітет Америки, Управи Відділів ООЧСУ, усе членство, їхні родини та українське патріотичне громадянство і всіх жертводавців на фонд ОУН та бажає усім

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ХРИСТОС РОДИВСЯ ! СЛАВІМ ЙОГО !

Голова: *МИХАЙЛО КОЗЮПА* Секретар: *ОСИП РОЖКА*

19 West 21st Street, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-4747; (973) 763-8778
Fax: (908) 862-7474

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail:roxolanaltd@roxolana.com
web:www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* *Додаткова оплата за доставу*
Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості европейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україну: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

$100 - $8	$500 - $25	$900 - $45
$200 - $14	$600 - $30	$1000 - $50
$300 - $18	$700 - $35	$1500 - $75
$400 - $20	$800 - $40	$2000 - $100

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.
• ***Достава $10 за кожне замовлення***

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
„Родинний" з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 ґалон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставу – $10 – Західня Україна; $15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Користуйтеся веб-сайтами „СВОБОДИ"
www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"
www.ukrweekly.com
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
www.unamember.com

• НА ПРОДАЖ •

Bustleton, PA, Великий „Duplex" поблизу Haldeman Ave., має два дво-спальневі помешкання, балкон, тарас, паркування, газове огрівання, окремі комунальні послуги. **208,000 дол.**
Тел.: (215) 379-8200
Paul Waldowski, Remax Millennium

Lexington Park, PA
Великий „Duplex" поблизу Rhawn St. i Roosevelt Blvd. Кухня, вітальня, їдальня, дві спальні. **Ціна 168,900 дол.**
Тел.: (215) 379-8200
Paul Waldowski, Remax Millennium

• ПРАЦЯ •

Шукаємо україномовну досвідчену жінку до опіки над немовлятком із занешканням. Оплата за домовленням. В околиці Денвер, Кольорадо
Тел.: (415) 516-9861

Потрібна жінка для опіки над 2 дітьми в Ню-Йорку від понеділка до п'ятниці із замешканням, або від год. 8-ої ранку до 6-ої веч. Українська і англійська мови побажані.
Тел.: (917) 597-6083

Понад 30,000 читачів тижнево дивиться на реклями!
РЕКЛЯМУЙТЕСЯ!

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
• Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 728-6040
(888) 336-4776		

У 17-ту БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу в кращий світ мого дорогого МУЖА
СВ. П.

ВАСИЛЯ ПАПІЖА

будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

17 січня 2007 р. в церквах Бразилії і Люрду, а 20 січня 2007 р. о 10-ій год. ранку в церкві св. Івана Хрестителя на Заході нашого міста Дітройту.

Прошу в цих днях згадати Покійного в своїх молитвах.

Вдова ОЛЕНА ПАПІЖ.

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ 1-ОЇ УД УНА
СТАНИЦЯ НЬЮ-ЙОРК

ділиться з побратимами і нашими друзями сумною вісткою, що дня 10 грудня 2006 р. відійшов у вічність дорогий нам Побратим

СВ. П.

СТЕФАН СЕКРЕТА

Колишній вояк 1-ої Української Дивізії УНА, активний член Станиці, нар. 14 грудня 1916 р. в Тисьмениці, б. Станиславова, Західня Україна.

ПОХОРОН відбувся 14 грудня 2006 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в Савт Баунд Бруку Н. Дж.

Пам'ять про цього чесного вояка 1-ої Української Дивізії УНА відданого, працьовитого члена Станиці і нашого незабутнього побратима, жертвенного громадянина української громади буде з нами назавжди.

Шановній родині
висловлює щирі співчуття

членство і Управа Станиці Нью-Йорк

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytvyn,Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

Оскільки у вміщеній в ч. 49„Свободи" за 8 грудня „Подяці" сталися з технічних причин певні пропуски, друкуємо цей текст повторно і просимо в родини пробачення.

ПОДЯКА

2 грудня 2003 р. несподівано упокоївся в Бозі у Філядельфії наш найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

бл. п.

МИРОСЛАВ ЛАБУНЬКА

нар. 23 березня 1927 р. у Котові, район Бережани

Не маючи нагоди висловити в час подяку усім родичам, своякам, приятелям, подругам і друзям особисто за увагу й моральну піддержку під час нашого горя і смутку, висловлюємо її оцією дорогою тепер.

Нашу особливу глибоку вдячність висловлюємо сусідці Надії Пришляк, яка миттєво завезла до шпиталю бл. п. Мирослава перед останніми хвилинами його відходу з цього світу.

Дякуємо о. Петрові Семеничеві за дозвіл виставити тлінні останки покійного в парафіяльній церкві св. Михаїла Архистратига у Дженкінтавні, Па., під час відправи Парастасу. Глибока подяка о. Петрові Семеничеві та Високопреосвященному Кир Стефанові Суликові за похоронні відправи в церкві і на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Баунд Бруку, Н. Дж., де бл. п. Мирослав був похоронений 8 грудня 2003 р. Окрема наша подяка о. Петрові Семеничеві за пращальне надгробне слово.

Під час похоронних відправ у церкві дякував Петро Круль, давній друг покійного. На цвинтарі, надгробні співи у супроводі своєї цілої родини, виконав маєстро Андрій Добрянський, давній колеґа покійного. Щиросердечне спасибі всім, що дякували. Рівно ж висловлюємо вдячність директорові похоронного заведення Насевичів Михайлові Насевичеві у Філядельфії за сумлінне та дбайливе переведення похоронів. На похорони бл. п. Мирослава прибули з віддалених поселень США і Канади, свояки, приятелі, знайомі, а особливо друзі, з якими св. п. Мирослав ділив долю і недолю в рядах ОУН на рідних землях. Рівнож у похоронних обрядах брали участь та держали почесну стійку зі своїм прапором у церкві та на цвинтарі члени 5-го куреня УСП і 20-го куреня УПС "Ордену Хрестоносців", які попращали свого пластового друга Мирослава, лицаря Гуса, на Вічну Ватру.

У похоронних відправах у церкві св. Михаїла Архистратига у Дженкінтавні, Па., і на цвинтарі св. Андрія Первозванного у С. Бавнд Бруку, Н. Дж., взяли також численну участь громадяни і громадянки Філядельфії, Ню Йорку, Штатів: Ню Джерзі, Делавер, Мериленд, Ню Йорку, Конектикат, Масачусетс, та інших міст українських поселень в США і Канаді. Ми невимовно вдячні українській громадськості, яка прибула на похорони св. п. Мирослава, щоб віддати йому останню прислугу і поклін.

Пращальне слово над свіжою могилою бл. п. Мирослава зворушливо промовив давній друг покійного інж. Роман Левицький, за що ми йому безмежно вдячні і зобов'язані. На тризні після похоронів, поділились своїми особистими спогадами про Мирослава близькі приятелі, громадські соратники, професори та студенти покійного – д-р Микола Цісельський, д-р Василь Саляк, д-р Осип Данко, інж. Микола Галів, проф. Ігор Шевченко, інж. Ярослав Левицький і проф. Зенон Когут. Рівно ж, на тризні, від імені наукових установ, слідуючі колеґи та наукові співробітники покійного виголосили співчуття – проф. Олекса Біланюк, президент Української Вільної Академії Наук; проф. Володимир Стойко, віцепрезидент Наукового Т-ва ім. Шевченка у США; д-р. Ярослав Заліпський, голова відділу НТШ у Філядельфії; проф. Альберт Кіпа, проректор Українського Вільного Університету.

В перших годинах та днях нашого великого горя і невимовної скорботи багато осіб виявили готовість допомогти нам у похоронах та своєю присутністю підтримали нас на дусі. Особливо вдячні ми Константинові і Марії Возьним, Богданові і Марті Чайківським, Ярославові й Юстині Левицьким та Романові і Лідії Процикам.

Ми вдячні усім тим особам, що усно, телефонічно чи письмово зволили ласкаво зложити нам свої щирі співчуття. Ми старались висловити їм усім нашу глибоку подяку листовно, але впевнені, що могли несвідомо поминути декого із дорогих нам осіб; прохаємо вибачення за це.

Ми невимовно вдячні за співчуття, ласкаві слова розради, св. Літургії і молитви Високопреосвященному Кир Стефанові Суликові у Філядельфії, Владиці Іванові Хомі у Римі, Владиці Василеві Лостенові у Стемфорді, Владиці Глібові Лончині в Римі, оо. митратам Іванові Музичці у Римі і Павлові Когутові у Штрасбурзі, о. монсіньйорові Іванові Дацькові в Мюнхені, о. Порфирієві Підручному у Римі, о.Теодорові Галицькому у Римі, о. Ґенезієві Віоморові у Римі, о. Богданові Панчакові в Люблині, о. Євгенові Небеснякові у Львові, о. митратові Михайлові Димидові у Львові, о. Тарасові Лончині у Сільвер Спрінґ, Мд., о. архипресвітерові Сергієві Пастухові у Вест Бабилон, Н. Й., о. Василеві Рогацькому в Івано-Франківську, Father Katsouros, Loyola High School. Особлива подяка о. ректорові Борисові Ґудзякові за надіслані співчуття з підписами студентів, працівників, факультету, ректорату та сенату Українського Католицького Університету у Львові. Окрема наша подяка о. Юстинові Бойкові за те, що виголосив доповідь покійного на конференції присвяченій відзначенню 40-ліття Українського Католицького Університету у Римі.

Наше щире спасибі за співчуття які ми одержали від посла України в Німеччині Анатолія Пономаренка та членів Верховної Ради України Дмитра Павличка, Івана Драча та Миколи Жулинського, які завжди по братерськи ставились до покійного. Наша подяка належить також слідуючим організаціям та інституціям та їхнім керівникам і співпрацівникам: Пластовій Станиці у Філядельфії (станичний: пл. сен. Юрій Чайківський), Пластовому Куреневі "Орден Хрестоносців" (курінний: пл. сен. Степан Шишка), Середовищові УГВР і Політичній Раді ОУНз, Українському Патріярхальному Світовому Об`єднанню (голова: інж. Василь Колодчин), Українському Патріярхальному Товаристві в США (голова: інж. Олександер Пришляк, і заступник голови: Василь Никифорук), УПТ в США – відділ у Філядельфії (голова: Іван Крих), Адміністрації Енциклопедії Української Діяспори (редактори: проф. Василь і проф. Дарія Маркусі), Товаристві Колишніх Українських Студентів Лювенського Католицького Університету (голова: Зенон Татарський), Товаристві Св. Софії в Бельгії (голова: Петро Фірман), Українському Банкові "Певність" – відділ у Філядельфії (дир. управління Адріян Гаврилів), Українському Науковому Інститутові Гарвардського Університету (дир. проф. Роман Шпорлюк), Інститутові Літератури ім. Т. Шевченка Національної Академії Наук України (дир. д-р Микола Жулинський, разом з підписами Івана Дзюби, Олекси Мишанича, Григорія Сивоконя, Віталія Дончика, Ростислава Радишевського, Тамари Гундорової та Миколи Сулими), Львівському Національному Університетові ім. І. Франка (ректор: проф. Іван Вакарчук), Науковому Товаристві ім. Шевченка в Україні (голова: д-р Олег Романів, і науковий секретар: д-р Олег Купчинський), Університетові "Львівський Ставропігіон" (президент: проф. Михайло Костицький), Тернопільському Педагогічному Університетові (проф. Роман Гром`як), Національному Університетові "Києво-Могилянська Академія" (проф. Наталя Яковенко), Іллінойському Університетові в Шампейн-Урбана (дир. Програми Українознавства: проф. Дмитро Штогрин), Інститутові Релігії і Суспільства при УКУ (дир. Мирослав Маринович), Римському Університетові "La Sapienza" (дир. Українознавчих Студій: проф. Оксана Пахльовська), науковому часописові "Гарвардські Українські Студії" (ред. д-р Галина Гринь), Університетові Вестерн Онтаріо в Канаді (проф. Марта Дичок), La Salle University: Bro. Michael McGinniss, Pres.; Joseph J. Cicala, Dean of Students; Tom Keagy, Dean of Arts & Sciences; James Gulick, Alumni Office Staff; Columbia University: Susan K. Feagin, EVP – Development & Alumni Relations; Prof. Mark Von Hagen, Dir. – Ukrainian Studies Program, Harriman Institute; St. Ignatius Loyola School: Mary Larkin; IBM: Tami Stevens; RBC Dain Ruascher: Luke Rasnake.

З великою вдячністю остаємось зобов'язаними слідуючим авторам, що опублікували свої спогади про бл. п. Мирослава в пресі: д-рові Миколі Жулинському, дир. Інституту Літератури ім. Т. Шевченка НАНУ (газета "Літературна Україна" та науковий часопис "Слово і Час"), проф. Леонідові Рудницькому, ректорові Українського Вільного Університету (науковий часопис "The Ukrainian Quarterly"), о. Борисові Ґудзякові, ректорові Українського Католицького Університету ("Пластовий Шлях"), Світовій Раді Наукових Товариств ім. Шевченка та Науковому Товаристві ім. Шевченка в Україні ("Вісник НТШ"), д-рові Геннадієві Борякові, дир. Державного Комітету Архівів України (науковий часопис "Архіви України"), д-рові Миколі Сулимі, співробітникові Інституту Літератури ім. Т. Шевченка НАНУ (науковий часопис "Слово і Час"), редакторові Петрові Дідулі ("Патріярхат"), проф. Михайлові Присяжному, деканові Факультету Журналістики, Львівського Національного Університету ім. І. Франка; La Salle University Ministry.

На свіжу могилу нашого дорогого мужа, батька, діда і брата наспіли квіти й вінки від організацій та поодиноких осіб, за що складаємо їм щиросердечну подяку, а саме від: Українського Католицького Університету у Львові (о. Б. Ґудзяк, Владики І. Хома та Г. Лончина), пластового куреня "Орден Хрестоносців", Федеральної Кредитової Кооперативи "Самопоміч" в Ню Йорку, La Salle University, IBM, Григорія і Анни Ґінів, Максима і Романи Тібодо, Wes Craven, Jason & Gina Hamblen, M. Night Shyamalan.

Щира подяка о. монсіньйорові Якові Мельникові за відправлення заупокійної Служби Божої у дев'ятий день смерті бл. п. Мирослава.

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ замовили:

Володимир і Ярослава Біланюки, Юрій і Ірена Богачевські, Михайло Бохно, Юрій Вацлавів з родиною, Богдан і Катря Гарасевичі, Олена Головчак і Роксоляна Головчак, Родина Дорошенків, Данило і Ксеня Захарчуки, Ярослав і Стефанія Колодії, Богдан і Христина Кульчицькі, проф. Роман і Анна Максимовичі, Prof. Margaret McManus, проф. Олександер Мотиль, Петро Наконечний, Всеволод Онишкевич, Віра Пак, проф. Юрій і Христина Перфецькі, Любомир Пиріг, Олександер Пришляк, Prof. John Rossi, д-р Джін і Маріянна Салей, д-р Василь і Рома Саляки, Богдан і Христина Турченюки, д-р Арета Підгорецька і Зенон Черник.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ бл. п. Мирослава ЗЛОЖИЛИ НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ:

<u>БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ПАТРІЯРШОГО СОБОРУ В КИЄВІ:</u>

10,000	Андрій Курилко
1,000	Володимир і Богданна Слиж
250	д-р Василь і Рома Саляки

по 200 проф. Василь і проф. Дарія Маркусі, д-р Арета Подгорецька і Зенон Черник
150 Українське Патріярхальне Товариство, США
по 100 проф. Володимир і Софія Бандери, Микола Галів, Михайло Ковальчин, д-р Христина Ракоча і Михайло Кострицький, д-р Микола і Тамара Цісельські, Ігор і Дарія Шусти
по 50 д-р Ярослав і Надія Заліпські, Віра Пак, Олександер і Анна Пришляки, Єфрем Ратич і Христина Ребенська
40 Петро і Марта Казанівські
по 25 Ірена Мороз, Ляриса Стеблій-Дідаш, Оксана Ткачук
по 20 Оксана Ворох, Микола Процик, Марія Тимчук, Христина Чорпіта і Роксоляна Чорпіта
10 Оксана Крилюк

<u>ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ:</u>
по 100 проф. Володимир і Олена Карпиничі, д-р Всеволод і Ліда Когутяки, проф. Леонід і проф. Ірина Рудницькі, проф. Володимир і Мирослава Стойки
по 50 проф. Іван і Наталя Головінські, Олена Головчак, Петро Гурський, д-р Лев і Ірина Кушнірі, Ярослав і Любов Федуни, Нестор Ходновський
по 25 Леся Ґой, Олександер і Ірина Михалюки, Петро і Зоряна Сьокало

<u>ВИДАВНИЧИЙ ФОНД "СПОМИНІВ УПА" бл. п. Марії Лабуньки:</u>
(Selfreliance NY Federal Credit Union Account # 33048)
1,000 Мар'ян Коць
по 100 д-р Юрій і д-р Стефанія Бережницькі, Тарас і Марія Борковські, д-р Осип Данко, Юрій і Дарія Костіви, Tim McWilliam, Роман Мац, д-р Модест і Марія Ріпецькі
по 75 Дзвінка Добрянська, д-р Джін & Марійнна Салей
по 50 Михайло Бохно, Богдан Ганківський, Олена Головчак, Володимир і Т. Данчуки, проф. Іван і д-р Наталія Коропецькі, Володимир і Марія Пискір, Віра Пак, Оксана Сосідко, Марта Турчин
по 25 Оксана Гораєцька, Роман і Тетяна Левицькі, Христина Масюк, Омелян Ортинський, Богдан і Марта Чайковські, Зенон і Людмила Чайковські
по 20 Адріян і Галина Клос, Осип і Надія Німиловичі

<u>УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ОСВІТНЯ ФУНДАЦІЯ:</u>
по 100 Ігор і Рома Гайди, Микола Галів, Григорій і Анна Ґіни, д-р Олександер і Ярослава Ґудзяки, Марта Коломиєць, Юрій і Аніса Мицаки, Петро Наконечний, Володимир Процик, Максим і Романа Тібодо, Українське Патріярхальне Товариство, США
по 50 Олена Головчак, Теодозій і Лукія Грициви, Маркіян і Люба Онуферки, Ярослав і Любов Федуни, Степан і Юлія Федик-Шишки
по 25 Петро і Марія Кондрати, Марта Кравс, Богдан і Марта Чайковські
по 20 Константин і Марія Возні, Адріян Левицький

<u>ФОНД ЄДНОСТІ ПЛАСТУ:</u>
500 д-р Володимир і Анна Раки
по 100 проф. Олекса і д-р Ляриса Біланюки, Мирон і Славомира Біласи, Марія Борковська, Борис і Дзвінка Захарчуки, проф. Роман і Анна Максимовичі, Борис і Неоніля Павлюки, д-р Юрій Пазуняк, Богдан і Христина Турченюки, Петро Хома
по 50 д-р Юрій Білик, проф. Зенон Когут, Микола і Оксана Коропецькі, Орест і Марія Лесюки, Марія Леськів, Віра Пак, Ігор і Любов Паки, Роман і Катря Оранська-Петики, Орест і Марія Шведи
по 40 Всеволод Онишкевич, Богдан і Софія Пазуняки, Ігор і Марія Чижовичі
по 30 проф. Володимир і Софія Бандери, Іван Куземський
по 25 Роман і Віра Андрейчики, д-р Олександер і Іванна Білики, Данило і Ксеня Захарчуки, Микола і Ірена Пелех-Зваричі, Марія Касіян, Юрій і Марія Тарасюки
по 20 Роксоляна Гарасимович, Євген Гудима, Адріян і Галина Клоси
по 10 Ігор Білинський, Григорій і Надія Петрики

<u>УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЮ ЙОРКУ:</u>
500 Петро і Наталія Буняки
по 100 Мирон і Ольга Гнатейки, проф. Тарас і Ольга Гунчаки, проф. Володимир Петришин, Олег і Дарія Савківи, Євстахій і Марта Яроші
по 50 Микола і Христина Баб'яки, Марія Луцик
по 25 Анна Бідяк, Віра Кліш

<u>ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА:</u>
100 д-р Андрей Гарасимяк
по 50 Люба Бурровз, Олександра Юзенів
по 25 Ліда Крижанівська, Віра Лащик

<u>ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА – "КОЛЮМБІЙСЬКИЙ ПРОЄКТ":</u>
200 д-р Роман і Лідія Процики
по 100 Адріян і Адріянна Геврики, Тит і Софія Геврики, д-р Роман і Євгенія Дикі, Люба Процик, Марта Тарнавська

<u>УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК:</u>
100 Андрій і Софія Лащик-Титли
25 проф. Альберт і Оксана Кіпи

<u>ПЛАСТ НА УКРАЇНІ:</u>
100 Петро Наконечний
50 проф. Іван і д-р Наталія Коропецькі
25 д-р Іван і Михайлина Лисейки

<u>ВИДАВНИЧИЙ ФОНД "ПЛАСТОВОГО ШЛЯХУ":</u>
100 Пластова Станиця у Філядельфії

<u>ПЛАСТОВИЙ ТАБІР "СОКІЛ":</u>
50 д-р Орест і Анна Гаврилюки

<u>ПАРАФІЯ СВ. МИХАЇЛА АРХИСТРАТИГА В ДЖЕНКІНТАВНІ:</u>
50 Ярослав і Стефанія Колодії

Усім жертводавцям складаємо щиросердечну подяку.
Хай Всевишній Господь винагородить вас за вашу велику жертвенність.

дружина – Іванна з родиною
син – Олесь з родиною
дочка – Ія з родиною
син – Ілля з дружиною
сестра – Марія з родиною

Ділимося сумною і болючою вісткою, що в середу, 13-го грудня 2006 р. упокоївся в Бозі наш незабутній МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО

св. п.

маґістер

БОГДАН АРТИМИШИН

нар. 2-го травня 1920 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок 19-го грудня, 2006 р. в українській католицькій церкві Царя Христа у Філядельфії, Па., а відтак на цвинтарі св. Марії в Дженкінтавні, Па.

У глибокому смутку залишилися

дружина – ТЕОФІЛЯ
донька – ТЕТЯНА АРТИМИШИН-ДАНИЛІВ
син – РОМАН з дружиною РЕНЕЙ
внучка – НАДІЙКА ДАНИЛІВ з мужем ДАНКОМ КОБЗЯРЕМ
внук – РОМАН ДАНИЛІВ
родина в Америці й Україні

Вічна Йому Пам'ять !

З волі Всевишнього, 2-го грудня 2006 року відійшла у вічність на 98 році життя

св. п.

ОЛЕНА „ГАЛЯ" БАЧИНСЬКА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 8-го грудня 2006 р. в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

10 січня 2007 р. в СОРОКОВИЙ ДЕНЬ відходу у вічність будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в Українських Католицьких Церквах:

- **св. Івана Хрестителя, Нюарк, Н. Дж.**
- **свв. Петра і Павла, Коговз, Н. Й.**
- **Каплиця в ст. домі „Шевченка", Парма, Огайо**
- **Успення Матері Божої, Люрд, Франція**
- **св. Юра, Львів, Україна**
- **Католицька церква, Івано-Франківськ, Україна**

Про молитви за душу Покійної просить

донька ОКСАНА і РОДИНА

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ
повідомляє своїх членів та громаду,
що 23 грудня 2006 р. відійшов з цього світу

СВ. П.

д-р ІГОР СОНЕВИЦЬКИЙ

Дійсний член НТШ-А,
директор Музикознавчої Секції НТШ-А.

Композитор, музикознавець, диригент, педагог, засновник та директор Українського Музичного Інституту Америки (1952-67), керівник та диригент українських хорів „Думка" (Ню-Йорк), „Трембіта" (Нюарк), „Хор ім. Т. Шевченка" (Клівленд). З 1982 року мистецький директор Центру Української Культури в Гантері.

Автор багатьох музикознавчих праць, зокрема „Артем Ведель і його музична спадщина" (УВАН, 1966). Автор опер, кантат, сольоспівів: „Зоря", „Іван Вишенський", „Лісова Пі-сня", „Ярослав Мудрий", музичних творів на вірші Т. Шевченка, І. Фран-ка, Лесі Українки, О. Олеся, Є. Маланюка, Б. І. Антонича, Б. Кравцева, В. Сосюри, В . Симоненка.

Рідним складаємо співчуття.

УПРАВА НТШ В АМЕРИЦІ

У глибокому смутку повідомляємо,
що 21 листопада 2006 року відійшла у вічність

СВ. П.

ЮЛІЯ КОСТИШИН

нар. 25 травня 1925 р. в м. Броди, Україна

Вдова по пок. Петрові Костишину, котрий помер у 1977 році після довгої недуги. Також помер її син Александер Юрій (2005 р.) та внук Джейсон Пітер (1990 р).

Юлія Костишин еміґрувала до Америки у 1950 р. із своїм мужем Петром та синами Борисом і Александром.

У 1957 р. замешкали в Ґарфілд, Н. Дж.

Після 25-ти років праці для Гоффман Ля Рош пок. Юлія Костишин пішла на пенсію. У 1991 р. переїхала до Норт Порт, Фла. Покійна Юлія була активною в Союзі Українок Америки та в українській католицькій церкві Входу в Храм Пресвятої Богородиці в Норт Порті, Фла.

Залишилися у смутку:

син	– БОРИС з дружиною КАТЛІН
невістка	– ДЖАНИС КОСТИШИН
внуки	– ДЖЕНИФЕР СИМПСОН, ШАН, КЕВИН і ЕРИК КОСТИШИНИ
правнуки	– КЕЛСИ та ІТАН СИМПСОН
	– АНТОНИ і ДЖУЛІЯНА КОСТИШИНИ
	– МкКЕНА і БРОВДИ КОСТИШИН
племінники	– МАРТА АЛЬБОЩИ, ВІРА СТЕЦЮК, АДАМ КЛЕКОВКА
	– д-р ВОЛОДИМИР СИДОРОВИЧ

Пожертви в пам'ять Покійної можна надсилати: Presentation of the Most Holy Mother of God Ukrainian Catholic Church (St. Mary's), 1078 North Biscayne Drive, North Port, FL 34287.

Вічна Її пам'ять!

„Блаженні чистим серцем
бо вони Бога побачать..."

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 23 грудня 2006 р.
на 81-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДЗЯДЗЬО, ШВАҐЕР, СТРИЙКО і ВУЙКО

СВ. П.

ІГОР СОНЕВИЦЬКИЙ

КОМПОЗИТОР, МУЗИКОЛОГ, ДИРИҐЕНТ

В глибокому смутку залишилися:

дружина: НАТАЛКА
діти: АНДРІЙ
МЕЛАСЯ СЕРБАЙ з чоловіком МИКОЛОЮ
МАРКІЯН з дружиною ДЖЕСИКОЮ та донями
СОЛОМІЙКОЮ і ЗОРЯНОЮ

ЛЯРИСА і ЛЮБОМИР ЗЄЛИКИ з дочками МАРТОЮ,
СОФІЙКОЮ, КСЕНЕЮ ІВАСИКІВ з мужем МАРКОМ та
дітьми КАЛИНОЮ і ЛУКОЮ
ХРИСТЯ СОНЕВИЦЬКА з дітьми МАРУСЕЮ, МАРКОМ та
БОГДАНОМ з родиною
та ближча і дальша родина в Америці, Україні, Канаді і Польщі.

ПАНАХИДА відбулася в середу, 27 грудня в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 28 грудня в церкві св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів на могилу просимо складати пожертви на
Центр Української Культури в Гантері (Music and Art Center of Greene County)
або на Український Католицький Університет у Львові.

Вони відійшли вже, замовкли,
за спокій Їх Душ помоліться...
Діма

Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької
з болем ділиться сумною вісткою,
що 23-го грудня 2006 р. відійшов від нас

СВ. П.

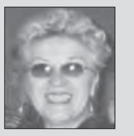
д-р. ІГОР СОНЕВИЦЬКИЙ

визначний композитор, диригент, музикознавець
та співпрацівник Студії Мистецького Слова від початку її існування,
автор 35 музичних оформлень Студії.

Дружині Наталці та дітям Меласі, Андрієві і Маркіянові з родинами
складаємо вислови глибокого співчуття.

Лідія Крушельницька та Студійці.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKRYS@YAHOO.COM

Український ресторан „ЛІДІЯ“
Свіжі домашні страви. Прийняття, хрестини і весілля до 35 осіб. Гарна українська музика. 239 Parker Ave. Clifton, NJ. Середа, четвер, неділя 1 – 7 веч. П'ятниця, субота 1 – 11 веч. Безплатне паркування.
Тел.: (973) 546-6000.

APON
Apon Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

NEW VHS and DVD
2015 – 15-та річниця Незалежности України – Концерт VHS
7807 – Святкуємо Різдво 2006 по нашому VHS+DVD
7808 – Волинські забави і весільні звичаї VHS+DVD
7778 – Різдвяні оповідання – зимові візерунки VHS
7811 – Роксоляна VHS Vol. No. (1)
Ціна 20.00 дол. кожне + 5 дол. пересилка

FATA MORGANA
Музика для всіх: весілля, забави, концерти, фестивалі і приватні прийняття.
***Тел. до Олексія: (609) 747-1382** або*
e-mail ok1band@yahoo.com
website:www.fata-morgana-band.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забави, фестивалі. Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Вітаємо до сайту UKIEMUSIC.COM!
Ваше джерело нової і рідкісної української медії

представляємо новий сі-ді
“Зима”
співають: Сестри Новицькі

Відвідуйте наш сайт часто -- знайдете все новіші твори

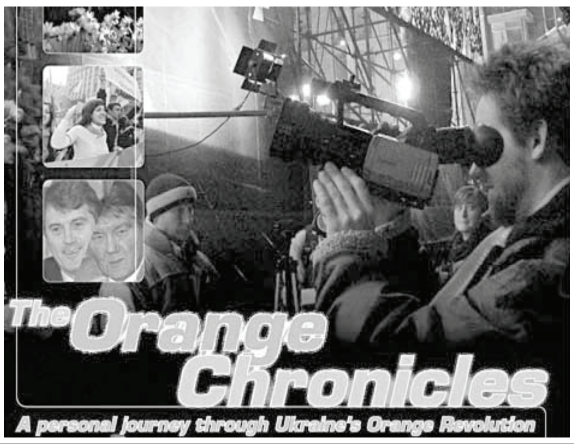
UkieMusic.com

До набуття „THE ORANGE CHRONICLES“ DVD

Цей унікальний документальний фільм покаже глядачеві історію України у XX столітті під час „Помаранчевої революції“ та сучасні події. Показані будуть раніше невідомі уривки з „Помаранчевої революції“. У фільмі звучить симфонічний твір створений виключно для цього фільму.

Чеки в сумі 29.95 дол. просимо висилати до:
Educational Foundation Rukh
30 South Crescent
Maplewood, NJ 07040

Організації та Установи, просимо відвідати:
www.OrangeChronicles.com
або звертатися на:
OrangeDoc@gmail.com

УВАГА! НОВА МУЗИКА НА СВЯТА!
Незвичайні українські пісні і колядки

Сестри Новицькі представляють
“Зима”
Послухайте звуковий зразок і замовляйте у
www.sisters.natalien.com

Знайомте нові покоління з нашими давніми традиціями

KARPATY
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА
FAST GUARANTEED DELIVERY
Export Import Ltd.

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
1–800–265–7189
в Торонто (416) 761–9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!